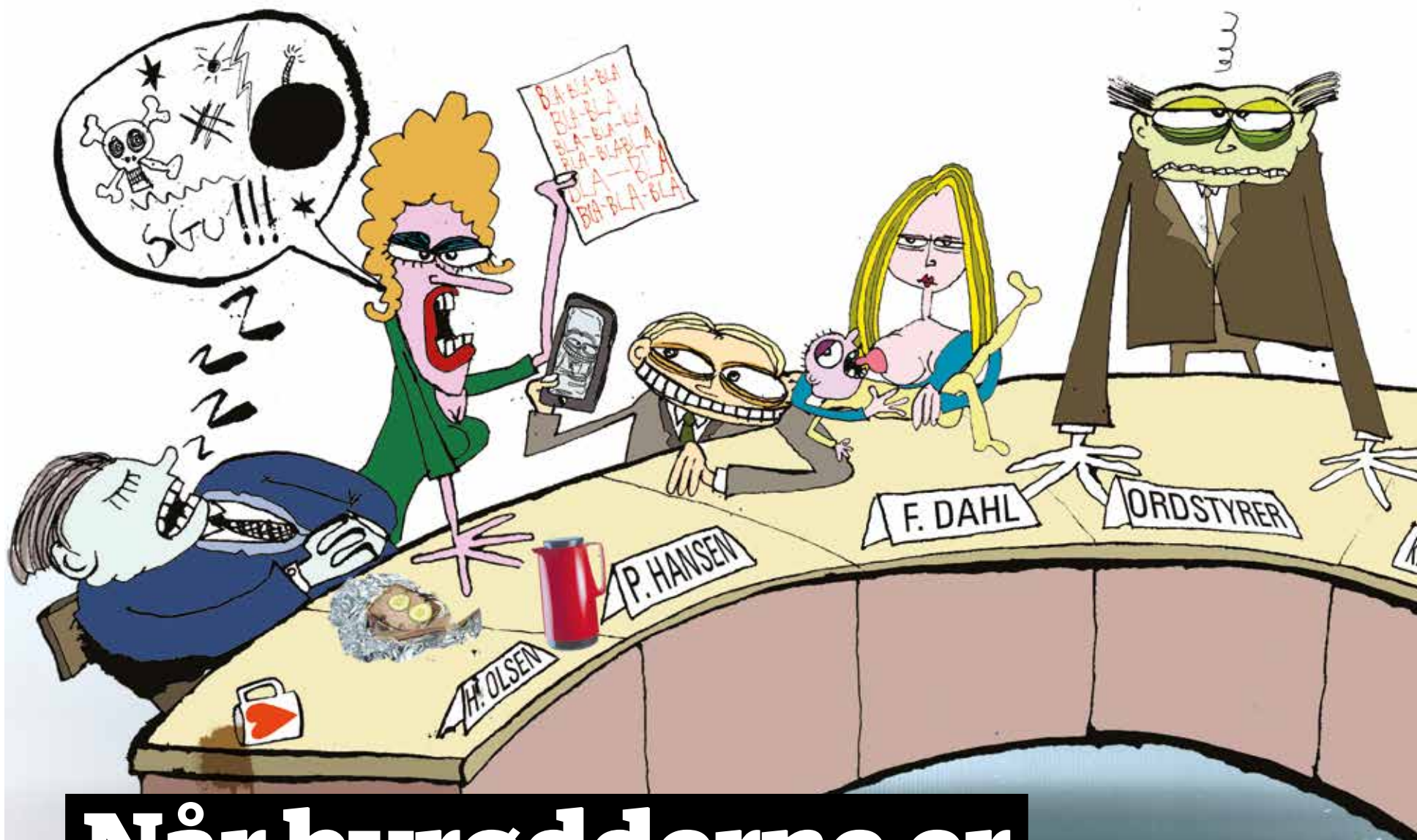


Debatten om kvindesvømning har været højlydt og skinger. Men særlige tiltag for etniske minoriteter bruges i vidt omfang af kommunerne, viser undersøgelse. **integration** side 3-4



kommunen

politik fra rødderne mandag den 6. marts 2017 · nr. 6 · 60. årgang



Når byrødderne er taktløse og tonedøve

ILLUSTRATION: JENZ KOUDAL / SPILD AF TID

Facebook-opdateringer og bandeord har skabt debat om 'god opførsel' i byrådssalen. Men hvorfor er der egentlig behov for takt og tone? **politikerliv** side 6-7

Hvordan redder vi det kommunale selvstyre? Kommunalordførerne kommer med deres bud.

interview side 14-15

'Samskabelsesiver' kan skade det repræsentative demokrati, advarer Henrik Kolind.

organisation side 8

Vallensbæks Henrik Rasmussen (K) hepper på ungdommen og drømmer om en mailfri verden.

interview side 16-17



Seks kommuner laver udbud af botilbud

Seks sjællandske kommuner har nu sagt endeligt ja til at sende anbringelsen af børn og unge med handicap eller sociale problemer i udbud. Det er det kommunale indkøbsfællesskab, FUS, der står for udbuddet. Der er 10 andre sjællandske kommuner med i FUS, men de har valgt ikke at være med.

Det er Holbæk, Køge, Solrød, Vordingborg, Faxe og Odsherred, der håber at kunne spare penge ved at sende anbringelserne i udbud. Både Landsforeningen Autisme og Socialpolitisk Forening er kritiske overfor de seks kommuners beslutning, skriver arbejderen.dk.

Kommuner må forsikre frivillige

Kommuner og regioner må tegne ulykkes- og ansvarsforsikringer for frivillige, så de er dækket, hvis de selv kommer til skade eller afstedkommer en skade, mens de yder en frivillig indsats i forbindelse med at løse kommunale eller regionale opgaver. Det åbner en ændring af serviceloven op for. Ændringen træder i kraft den 1. juli 2017.



Frank Jensen
@FrankJensenKBH



Kbh har plads til alle. Men INGEN har ret til at sætte en hel bydel i undtagelsestilstand. Stop det!

Ordfører for singleliv og søndag

En ordfører for singleliv, en søndagsordfører og en ordfører for kommunal udvikling og fornyelse. Det er blot nogle af de poster, Alternativet i København har fordelt forud for kommunalvalget i 2017, fortæller DR P4 København.

Rolf Bjerre, der blandt andet bliver ordfører for søndagsaktiviteter, vil arbejde på at videreføre Alternativets søndagsaktivisme, hvor partiets medlemmer hver søndag forsøger at sprede et bestemt budskab.

Store forskelle i konkurrenceudsættelse

Der er stor forskel på, hvor mange opgaver kommunerne konkurrenceudsætter. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har netop offentliggjort de seneste tal.

Sjælland topper generelt, mens Fyn og Jylland ligger i bunden over udbud af opgaver i kommunerne. Gribskov konkurrenceudsætter mest (49,9 procent af kommunens udbudseggede opgaver), og Ærø mindst (17,6 procent).

Rengøring på minutkontrakt

Et stigende antal rengøringsassistenter bliver ifølge fagforeningen KLS, Kommunale Lønarbejdere i Storkøbenhavn, under FOA ansat på kontrakter, hvor arbejdstiden gøres op i minutter. Uacceptabelt, mener SF's

○ Hack i tuden

P4-programmet Café Hack lukker efter afsløringen af, at programmet over en årrække i strid med DR's regler om skjult annoncering har tjent mindst en million kroner på at sende radio fra en række steder i Danmark. Ifølge Radio-24syv er Folkemødet på Bornholm og Struer Kommune blandt dem, der har betalt for at få besøg af programmet.

Foto: Ernst Van Norde / Polfoto arkiv

sundheds- og omsorgsborgmester i København Ninna Thomsen, der kræver handling fra overborgmester Frank Jensen (S) og børne- og ungdomsborgmester Pia Allerslev (V). Ninna Thomsen fortæller til Avisen.dk, at hun har set eksempler på, at rengøringsassistenter er ansat i 16,42 timer, 13,08 timer og 14,16 timer om ugen. Decimal-ansættelserne opstod som følge af en ny budgetmodel, der blev indført i 2012.

Gode tænder giver job

Vejen til et bedre liv går gennem munden. Den kommunale tandpleje i Skive, Svendborg og Vordingborg har gennem flerårige projekter tilbudt gratis tandpleje til særlig socialt udsatte. I alt 275 borgere har fået tandpleje. Deltagernes livskvalitet er steget markant, og i én af kommunerne er over halvdelen kommet i job eller uddannelse.

44 %

Så meget er antallet af rotteanmeldelser steget på landsplan 2013-2016. Omkring 80 procent af kommunerne har oplevet en stigning i rotteanmeldelser.

Kilde: DR Kontant



"Sygefraværet er lavt og faldende, der har været trivselsundersøgelser, og Arbejdstilsynet har givet grøn smiley. Der, hvor man normalt kan se noget, kommer det i hvert fald ikke ud."

Leon Sebbelin (R), borgmester i Rebild Kommune, til TV 2 Nord, efter at 16 tidligere ansatte på Sundhedscenter Rebild er trådt frem med kraftig kritik af en kvindelig leder ved kommunen, som stadig er ansat.

Redaktionen retter: I faktaboksen til artiklen "Massive overskridelser af behandlingsgarantien for stofmisbrugere" i avis nr. 5 blev det beskrevet, at 824 ud af 6.812 nystartede stofmisbrugsbehandlinger blev overskredet i forhold til behandlingsgarantien i 2014. Dette år blev der dog samlet startet 6.433 behandlingsforløb. Af samme faktaboks fremgik det, at 13 procent af behandlingerne blev overskredet, hvilket stadig er den korrekte andel jævnfør rettelsen. Redaktionen beklager fejlen.

kommunen

POLITIK FRA RØDDERNE

Udgiver: Kommunen Aps, Gammel Strand 50 DK-1202 København K

Ansvarshaver: Claus G. Theilgaard
Administration, salg og abonnement: Lisbeth Moesgaard
Redaktion: red@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Redaktionschef: Johan Seidenfaden
Redaktionssekretær: Charlotte Holst

Journalister: Knud Abildtrup, Astrid Skov Andersen, Daniel Christensen, Mathilde Friis-Andersen, Jens Holm, Michael Kjærgård, Anders Kjølner, Anni Kristensen, Frederik Buhl Kristensen, Ronja Pilgaard, Susanne Sayers, Jonathan Tybjerg, Arne Ullum, Per Vinther

Debat & Navne: debatognavne@kommunen.dk

Avislayout: Jakob Thuemoes
Nadine Nielsen

Korrektur og faktatjek: Svend Kjems Hove

Redaktionsassistent: Mads Westermann

Foto: Scanpix, Polfoto

Salg & abonnement: Lisbeth Moesgaard, tlf. 4635 3343
lisbeth@kommunen.dk

Årsabonnement: 2.595 kr.
www.kommunen.dk/abonnement

Annoncer: Jørgen Scheel, tlf. 2392 4401
jorgen@kommunen.dk

Henrik Eskelund, tlf. 3334 6062
henrik@kommunen.dk

Læsertal: 40.000 (Index Danmark/Gallup 3. kvartal 2016)

Tryk: JYPA/OTM

Kommunen udgives på et kritisk og uvildigt journalistisk grundlag. Målgruppe: Politikere og embedsmænd i kommuner, regioner og staten samt den kommunale verdens mange interessenter og leverandører.

Udgives i samarbejde med *dknyt.dk*.

kommunen
AGORA

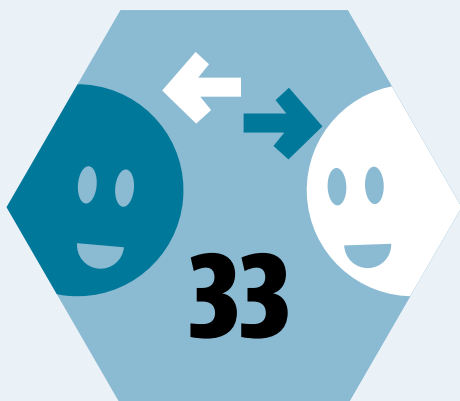
DKNYT

Sundhed på tyrkisk, arabisk og somali - flere kommuner laver særlige indsatser

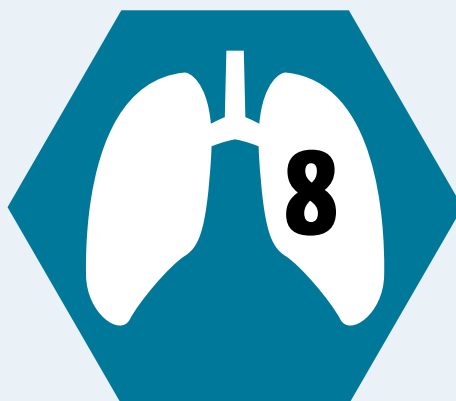
70 kommuner har siden 2014 haft målrettede indsatser for etniske minoriteter

Her er antallet af kommuner, der har haft en specifik indsats indenfor:

Netværks- og sundhedsformidling



Rygestop



Kost- og madlavningsindsatser



Indsatser målrettet mænd



Seksuel sundhed

Om undersøgelsen: Statens Institut for Folkesundhed udgiver i denne uge en række nøgletal fra en kortlægning af kommunernes sundhedsindsatser for etniske minoriteter. Kommunerne er i en rundspørge blevet bedt om at angive deres særlige indsatser siden 2014. Kortlægningen følger op på en lignende undersøgelse fra 2012.

Fronterne bliver trukket skarpt op, hver gang kvindesvømning bliver debatteret, men sundhedsindsatser for minoriteter er en del af hverdagen i de fleste kommuner.

o sundhed

Af Anders Kjøller
anders@kommunen.dk

Sidste slag i den langtrukne krig om kvindesvømning blev udkæmpet i Københavns Borgerrepræsentation sidste torsdag, da Venstres spidskandidat Cecilia Lonning-Skovgaard varslede et opgør med 'social kontrol', mens Socialdemokratiet stod fast på en 'pragmatisk hverdagspolitik', der får indvandrerpiger ud i foreningslivet.

Men samtidig med at svømmeinstruktører trækker overskrifter på landsplan, har kommunerne i de seneste år iværksat

en lang række mindre opsigtsvækkende tiltag for at forbedre sundheden hos etniske minoriteter. Det viser nye tal, som Statens Institut for Folkesundhed på Syddansk Universitet offentliggør i dag.

- Vi kan se, at 70 af landets kommuner har arbejdet med målrettede indsatser for etniske minoriteter på sundhedsområdet. Det er en positiv tendens i en periode, hvor der ellers bliver afsat færre midler og mindre opmærksomhed til minoriteters helbred på nationalt niveau, fortæller forsker Nanna Ahlmark, der står bag undersøgelsen.

Der er tale om en opfølgning

på en kortlægning fra 2012, og siden dengang er der sket en lille stigning i antallet af kommuner fra 64, men et markant ryk i forhold til antallet af indsatser for at forbedre den seksuelle sundhed blandt minoritetsgrupper og for at organisere netværk og peer-to-peer-undervisning, hvor minoritetsborgere undervises i sunde vaner på et andet sprog end dansk.

Et godt eksempel på en peer-to-peer-indsats, der er kommet bredt ud, er foreningen Bydelsmødre, der nu er organiseret i 40 grupper over hele landet.

Og ifølge Nanna Ahlmark, som er forsker og forskningskoordinator for netværket Etniske Minoriteters Sundhed, er de målrettede indsatser vigtige for at nå ud til alle borgere.

- Der er en skævhed i forhold til sundhed og trivsel, hvis man sammenligner etniske minoriteter med majoritetsbefolkningen. Der er mange, som har høj risiko for kroniske sygdomme og er ramt på parametre som

"Jo flere særtilbud vi laver, desto mere fasttømret bliver parallelsamfundet. Folk skal have et bestemt, men kærligt skub for at komme ud og deltage i samfundet og lære dansk."

Susanne Eilersen (DF)

ensomhed, stress og depression, fortæller Nanna Ahlmark og peger på, at det i høj grad også gælder for indvandrere, der har boet i Danmark i flere år.

Fokus på rekruttering

For Tine Curtis, der er leder på Center for Forebyggelse i Praksis hos KL, kan udviklingen skyldes, at kommunerne de seneste år er blevet bevidste om, at deres forebyggelsesindsats når ud til de borgere, der har mest brug for støtte.

- I 2007, da kommunerne fik ansvaret for forebyggelsen, var man naturligt nok optaget af at sætte gang i arbejdet - både med hensyn til at skabe sunde rammer og med at oprette tilbud om motion og rygestop. Efter at tilbuddene så har kørt i nogle år, har man fået et større overskud til at koncentrere sig om dem, der ikke kommer af sig selv, og det er typisk grupper som mænd, socialt udsatte og indvandrere, fortæller hun.

Dansk Folkeparti har tidligere fremsat et lovforslag om, at tolkebistand skal finansieres af brugerne selv, og partiets kommunalordfører Susanne Eilersen mener, at særlige sundhedsinitiativer bør være forbeholdt nyttilkomne flygtninge og ikke borgere, der har boet i Danmark i flere år.

- Jo flere særtilbud vi laver, desto mere fasttømret bliver parallelsamfundet. Folk skal have et bestemt, men kærligt skub for at komme ud og deltage i samfundet og lære dansk, siger hun og tilføjer, at særlige hold for kvinder kan

være medvirkende til at opretholde en social kontrol.

Hos Enhedslisten er sundhedsordfører Stine Brix derimod positivt stemt over for, at kommunerne prøver at hjælpe flere borgere med helbredet ved at tale om sundhed på eksempelvis tyrkisk eller arabisk.

- Vi ved, at hvis man ikke gør noget særligt for at få de forebyggende sundhedsindsatser bredere ud, så er det en ret snæver gruppe, der opfanger de tilbud. Så er det folk med en lang videregående uddannelse, som typisk også er etnisk danske, der får glæde af kommunernes tilbud, siger Stine Brix, der mener, det må være op til den enkelte kommune at vurdere, om det er nødvendigt at lave målrettede indsatser.

Mændene bliver glemt

Mens kommunerne i høj grad har fokus på sundheden hos kvinder og børn, er det - ifølge kortlægningen - kun ni kommuner, der har haft indsatsler specifikt rettet mod mænd.

Det er ifølge Svend Aage Madsen, chefpsykolog ved Rigshospitalet og formand for Forum for Mænds Sundhed, symptomatisk for kommunernes manglende fokus på mænds sundhed, og det kan være endnu mere problematisk, når mændene har ikke-vestlig baggrund.

- Når vi ved, at mænd har et dårligere helbred generelt og dør tidligere end kvinder, så er det noget, der slår igennem med en meget stærk social gradient, herunder også for de etniske mænd, som oftere har en lavere social status. Så der er ikke nogen tvivl om, at de etniske mænds helbred er dårligere også i forhold til mænd i Danmark generelt, fortæller Svend Aage Madsen.

Han efterlyser en større kortlægning af sundheden hos danske mænd med ikke-vestlig baggrund, men peger på en række positive erfaringer, som Forum for Mænds Sundhed har gjort ved at tilbyde sundhedsundersøgelser efter fredagsbønnen ved moskeer i Ishøj og Helsingør.

- Vi kan se, at mændene stiller sig op i kø for at få en sundhedssamtale, når vi står ude foran moskeerne. Så det giver mening at lave noget målrettet i de sammenhænge, hvor mændene er til stede, og hvor det er let tilgængeligt. Det gælder i øvrigt også danske mænd, så forskellen er nok ikke så stor. Det er måske bare et spørgsmål om, at de kommer forskellige steder, fortæller Svend Aage Madsen. o

» Læs også side 4

"Her er vi frie til at tale om sygdomme og skavanker - og til at bagtale vores mænd"

I Gladsaxe har minoritetskvinder et trygt rum til at træne, hvor de kan smide tørklædet og skabe sig et netværk - også med danske motionister. Sundhedsformidling på flere sprog giver mening, men vi skal ikke lave paralleltilbud, lyder erfaringerne.

o sundhed

Af **Hanne Korvig**
hanne@kommunen.dk

Anders Kjølner
anders@kommunen.dk

- Er det okay, der kommer en mand ind og kigger på stereoanlægget? spørger sundhedskonsulent Kate Burkal de fremmødte til kvindegymnastik i Værebrotcentret i Gladsaxe.

Fle af de kvinder, der kommer til den ugentlige træning, har irakisk, afghansk eller pakistansk baggrund, og de kommer blandt andet, fordi mænd er forment adgang, mens nedrullede gardiner holder den grå februarhimmel og eventuelle nysgerige blikke ude.

Kvinderne nikker til Kate Burkal, og centrets vicevært kommer ind i salen og går målrettet hen mod det strejkende stereoanlæg, som kort efter blæser tonerne af den britiske popsangerinde Adele ud i det lille lokale, mens dagens træner Zascha ruller træningsmåtter ud i en cirkel.

Nye tal fra Statens Institut for Folkesundhed på Syddansk Universitet viser, at 70 kommuner de seneste år har iværksat initiativer for at forbedre sundheden hos borgere med anden etnisk baggrund end dansk. Og det er en positiv udvikling, fortæller forsker Nanna Ahlmark, der står bag undersøgelsen.

- Det handler om kost og motion, men det handler i den grad også om mental sundhed, fordi flere minoritetsborgere både kæmper med ensomhed og social isolation, og dér kan nogle af de her tiltag være med til at få folk ud af hjemmet, fortæller Nanna Ahlmark.

Langt fra Bhutan

Middelfart er en anden kommune, der er opmærksom på, at etnicitet kan have indflydelse på sundhed. Som en del af sin forebyggelsesindsats for ældre 'Når jeg bliver gammel' vil Sundhedsafdelingen se særskilt på, hvordan man kan støtte borgere med bosnisk, bhutanesisk og tamilsk baggrund bedst muligt.

- Vi har en stor gruppe bhutanesiske kvoteflygtninge,

som har siddet i en flygtningelejr i 20 år, inden de kom til Danmark, og vi er særligt bekymrede for, hvordan deres helbredssituation udvikler sig. På den anden side har vi også to store grupper af bosniere og tamiler, som har været på arbejdsmarkedet i flere år og måske bare skal have et helt almindeligt tilbud. Det skal vi til at afklare nu, fortæller Lis Høge, der er sundhedschef i Middelfart.

Fle af de kommende pensionister har boet i Danmark i flere år, men kæmper stadigvæk med sproget, og tolkebiestand er derfor nødvendigt under det afklarende arbejde, fortæller Lis Høge.

Og det giver god mening at se på de enkelte etniske grupper i stedet for at betragte ikke-vestlige indvandrere som én kategori, fortæller Signe Smith Jervelund, der er lektor ved Institut for Folkesundhedsvidenskab på Københavns Universitet.

Selvom et nationalt studie af selvrapporeret helbred har vist, at ikke-vestlige indvandrere generelt har et dårligere fysisk og psykisk helbred end etniske danskere, er der eksempelvis stor forskel på pakistanske, tyrkiske og thailandske indvandrere, fordi de har forskellige genetiske, kulturelle og sociale forudsætninger også internt i grupperne.

Danske børn er vigtige

En af kvinderne til gymnastiktræningen i Gladsaxe er 29-årige Bhagja fra Indien, som netop er begyndt på holdet igen efter tre års pause, hvor hun er blevet mor og med sine egne ord 'alt for meget' Hun vil gerne have mere gymnastik.

- En gang om ugen får ikke den her til at forsvinde, siger Bhagja i pausen og klemmer fingrene sammen om maven.

46-årige Amino fra Somalia griner ad Bhagja. Det er første

"Vi ville ikke kunne sprede benene eller lave knibeøvelser frit, hvis der var mænd med på holdet. Etniske kvinder har en meget stærk intimsfære."

Mouna Deifallah, sundhedsformidler og tidligere træner for gymnastikholdet i Gladsaxe



46-årige Amino, der er kommet til Danmark fra Somalia, sætter pris på kommunens mange sundhedstilbud: "Man bliver glad og i godt humør af gymnastik."

Foto: Ann Birgitte Christiansen

"Det handler om kost og motion, men det handler i den grad også om mental sundhed, fordi flere minoritetsborgere både kæmper med ensomhed og social isolation."

Nanna Ahlmark, Statens Institut for Folkesundhed

gang, hun er med på gymnastikholdet, men hun kender godt Bhagja og de andre kvinder fra svømning og fitness og fra Sundhedsrådgivningen.

Og det sociale netværk, som aktiviteterne giver, er mindst lige så vigtigt som motionen, og det skal også meget gerne give danske bekendtskaber, lyder erfaringen rundt om i kommunerne.

- Sidste år sagde en familiefar med syrisk baggrund, at hvis han havde vidst, at der ikke kom danske børn til fodbold, så havde de ikke ønsket at deltage, fortæller Laila Brummer, der er Fritid- og integrationskoordinator i Haderslev Kommune.

Hun er ansvarlig for idrætsprojektet Get2sport, der handler om at inddrage forældre som frivillige i foreningslivet, og hun oplever, at forældrene fravælger aktiviteter, hvor der ikke er danske børn, fordi de ønsker, at børnene skal have en almindelig opvækst og få jævnaldrende danske venner.

Signe Smith Jervelund, der er leder af Forskningscenter for Migration, Etnicitet og Sundhed, finder det positivt, at kommunerne forsøger at formidle deres sundhedstilbud, så de bliver tilgængelige for alle borgere, så længe der ikke bliver tale om parallelle sundhedstilbud.

- I de seneste år er den generelle opfattelse blandt indvandrerforskere blevet, at det er mest hensigtsmæssigt at have universelle tilbud til alle borgere, så kommunens sundhedstilbud skal kunne rumme en mangfoldig befolkningsgruppe og altså være åben overfor diversitet, fortæller hun.

Mange projekter stopper

46-årige Mouna Deifallah er sundhedsformidler og tidligere træner for gymnastikholdet og på besøg i Værebrotcentret i dag. Hun ser rundt på kvinderne, der nu ligger på måtterne i yogapositionen 'barnets stilling.' Hun har selv libanesisk baggrund og peger på, hvor vigtigt det er, at gymnastikholdet er et trygt og intimt rum for kvinderne.

- Vi ville ikke kunne sprede benene eller lave knibeøvel-



32 kommuner har haft målrettede motionsindsatser

ser frit, hvis der var mænd med på holdet. Etniske kvinder har en meget stærk intimsfære. Det er så vigtigt, at vi kun er kvinder her, så vi kan have små lette toppe på om sommeren, når det er varmt, og vi kan føle os frie til at tale om sygdomme og skavanker og selvfølgelig bagtale vores mænd, griner Mouna Deifallah.

I Gladsaxe er de sundheds- og netværksfremmende tilbud i drift, men selvom flere kommuner har afprøvet målrettede indsatser i de seneste år, ophører flere af dem også for tidligt, fortæller Nanna Ahlmark fra Statens Institut

for Folkesundhed. I sine studier har hun observeret flere målrettede sundhedstiltag, der havde en trofast følger-skare især blandt de lidt ældre kvinder, men når projektperioden er afsluttet, bliver der ikke oprettet et nyt.

- Nogle steder bliver der ikke tilbudt noget efterfølgende, fordi der ikke er finansiering, og så taber man måske nogle på gulvet, som man ellers havde fået fat i. Så umiddelbart vil det være en god idé, at flere af de her tiltag bliver sat i drift, i stedet for at det hele tiden er korte projekter, der slutter igen, fortæller hun.

Alliancer flytter magt



strategi

Af Rasmus Jønsson, politisk kommentator

Når en politiker er valgt til Folketinget fra Københavnsområdet, omtales vedkommende blot som en folketingspolitiker. Men i takt med, at man bevæger sig væk fra hovedstadsområdet, bliver omtalen af folketingspolitikeren ofte til "vores" repræsentant på Christiansborg. Der er klare forventninger om, at de folkevalgte rundtomkring i landet varetager den pågældende landsdels interesser. Selvom politikerne har fået fine ordfører- og udvalgsposter, er den politiske identitet i høj grad bygget op om de politiske udfordringer i valgkredsen.

Det er hos de fleste en accepteret del af vores demokrati, og det giver da også god mening, at hele landet er godt repræsenteret i den politiske beslutningsproces. Men i takt med at der er sket en professionalisering af interessevaretagelsen, er virkeligheden, at der er nogle klare begrænsninger for de enkelte folketingspolitikere i forhold til at skulle kæmpe for de lokale og regionale interesser.

Professionaliseret interessevaretagelse

De store interesseorganisationer og virksomheder har allesammen opbygget stærke maskinerier, der tungt, målrettet og effektivt kan byde ind på den politiske beslutningsproces. De har omfattende analyseafdelin-

ger, der kan producere tal, fakta og argumenter, som understøtter de sager, de kæmper for. De har omdannet de tidligere tiders defensive informationsafdelinger til offensive kommunikationsafdelinger, der kan sætte mediedagsordner, så deres sager får det rigtige spin i offentligheden. Og de har oprustet på public affairs-fronten, så de nærmest udøver et 24/7-lobbypres mod de centrale beslutningstagere.

Denne professionalisering kan et menigt folketingsmedlem - der skal passe det øvrige parlamentariske arbejde - ikke matche. Selvom mange folketingsmedlemmer slås engageret for at hjælpe med at løse de politiske udfordringer i valgkredsen, er de ikke i nærheden af at kunne måle sig med den professionelle interessevaretagelse, der efterhånden udføres af mange organisationer og virksomheder.

Samarbejde er vejen frem

Derfor er der i øjeblikket mange steder i landet, som står med nogle store udfordringer, når det gælder om at flytte magt i de politiske beslutningsprocesser. Konkret betyder det, at de står dårligere i kampen om for eksempel investeringer i infrastruktur, uddannelse og sundhed.

Skal man rette op på denne skævvridning, der er kommet mellem amatørerne og de professionelle i beslutningsprocessen, er der brug for, at aktører i de forskellige dele af landet går sammen og danner nogle stærke alliancer på tværs af professioner og faglighed. Borgmestre, embedsmænd, erhvervsliv, uddannelsesinstitutioner, sundhedsaktører og andre lokale og regionale meningsdannere må gå sammen og løfte i fællesskab, hvis de har et mål om at flytte magt. For kun ved at stå sam-

"Borgmestre, embedsmænd, erhvervsliv, uddannelsesinstitutioner, sundhedsaktører og andre lokale og regionale meningsdannere må gå sammen og løfte i fællesskab, hvis de har et mål om at flytte magt."

men kan de levere samme professionelle interessevaretagelse som de andre.

Flere gode eksempler

Alliance-tanken findes allerede en del steder. I Aarhus har man længe været dygtig til at gå sammen og kæmpe for udvidelse af motorvej, letbane og andre infrastrukturprojekter. På Sjælland var det en stærk alliance mellem UC Sjælland, erhvervslivet og lokale og regionale politikere, der skaffede en ingeniøruddannelse til Kalundborg. Andre steder forsøger man sig med at danne såkaldte trafikmafiaer, der arbejder for forskellige infrastrukturprojekter.

Selvom mange har fået øjnene op for alliance-tankegangen, er det stadig påfaldende, hvor amatøragtigt det bliver grebet an mange

steder. Man forsøger sig stadig med kaffemøder med politikere i 3. række, med forkølede servietberegninger og med at plante en enkelt historie i den lokale avis. Der er stadig også alt for stor tro på, at hørings svar, spørgsmål til ministeren og foretræde for et udvalg er vejen til guld, ligesom man stadig også overvurderer "vores" mand på Borgens evner til at trylle i forhandlingslokalerne.

Grundtrin i interessevaretagelse

Skal der for alvor flyttes magt, skal der lægges det helt rigtige pres i beslutningsprocessen. I en lang periode op til de politiske forhandlinger skal ens sag primes grundigt både i medierne og på den politiske dagsorden. En klassisk fejl i megen interessevaretagelse er, at man først går i gang med påvirkningen, når forhandlingerne begynder. Det er alt for sent!

Framingen af sagen skal også være lige i skabet. For eksempel er det oplagt at udvikle en synlig, brændende platform, de ansvarlige politikere føler sig presset til at reagere på, og det er vigtigt at skære sagen til, så den kommunikerer fornuftigt ind i de aktuelle politiske strømninger. De politiske krav og løsninger skal også ligge indenfor, hvad der er politisk realistisk. Nøgleaktørerne skal være klædt på med de helt rigtige argumenter, og ofte kræver det en langvarig og tæt dialog.

Alle disse elementer i den professionelle interessevaretagelse kræver, at man har en stærk alliance med muskelkraft til at præge både de formelle og uformelle beslutningsarealer!

» Kommenter klummen på www.kommunen.dk

DKNYT

Nyheder for offentlige beslutningstagere



Bestil abonnement
på 46 35 33 43
eller skriv til
lene@dknyt.dk

Vil du være lige så velorienteret som ministre, borgmestre, politikere og andre offentlige beslutningstagere?

Prøv nyhedstjenesten **dknyt.dk** – det er sitet, hvor især kommunale og regionale beslutningstagere holder sig orienteret – blandt andet om det komplicerede sundhedsområde. Hold dig opdateret med udviklingen med et gratis prøveabonnement på dknyt.dk. Abonnementet giver adgang til nyhedstjenesten, tre daglige nyhedsbreve og fuld adgang til blandt andet dk-sundhed.

Et bandeord, en lur, en tår cola?

Derfor er takt og tone vigtigt i byrådssalen

Den gode opførsel i byrådssalen bliver indimellem udfordret, når nogen vil tage billeder til sin Facebook-profil eller sige 'sgu' fra talerstolen. Men det giver faktisk god mening, at der hersker en vis højtidelighed omkring byrådsmødet - for borgernes og demokratiets skyld.

Emma Gad

Af Astrid Skov Andersen
astrid@kommunen.dk

I 1974 satte en ung Ole Pilgaard sig for første gang til rette i byrådssalen i Brædstrup for Fremskridtspartiet. Han var iført jakkesæt og bindslips. Det var dresscode. Sådan gjorde man. Samme år trak et nyvalgt byrådsmedlem overskrifter for at amme sit barn under et møde i Københavns Borgerrepræsentation. Tine Schmedes, der var valgt for Kvindelisten, blev af overborgmester Urban Hansen bedt om at forlade salen. Med sin søn på armen forsøger Tine Schmedes forgæves at overbevise overborgmesteren om, at hun bør blive i salen.

For nylig skabte det debat, da en ung Venstre-politiker ville tage et billede i byrådssalen til sin Facebook-profil. Det forbød borgmesteren, og der opstod en heftig debat med moderne teknologi og god opførsel som modpoler.

Det er ikke noget nyt, at byrådssalen indimellem bliver kampplads for Emma Gad'ske konflikter. Det er en del af det løbende serviceeftersyn af diskussionsformen, og når nogen udfordrer forståelsen af god opførsel i den højtidelige sal, er det et udtryk for, at man på den ene side gerne vil holde på formerne og på den

anden side er nødt til at forholde sig til, at verden forandrer sig udenfor salen, forklarer Ulrik Kjær, der er professor på Institut for Statskundskab på Syddansk Universitet.

- Kommunalbestyrelsen består jo af helt almindelige mennesker, så selvfølgelig følger de med tiden. Det ville virke meget antikveret, hvis de ikke fulgte med tiden og stadig talte og klædte sig som i gamle dage, siger Ulrik Kjær. Men selve setuppet omkring byrådsmødet har ikke ændret sig, og selvom sproget, teknologien og samfundet udvikler sig, er der stadig en helt særlig stemning af højtidelighed omkring byrådsmødet.

- Det er fint, at man oprettholder noget af den her særlige aura netop, fordi det er alvorlige beslutninger, der skal træffes. Derfor er det ikke helt skævt, at man søger at holde et lidt ceremonielt præg over byrådsmødet, siger Ulrik Kjær.

Fint at blive rettet

74-årige Ole Pilgaard sidder i dag i byrådet på 44. år. Han har regnet sig frem til, at han har været til 640 byrådsmøder i sit liv. Først i Brædstrup Kommune og senere i Horsens. Ole Pilgaard er tilhænger af disciplin, respekt og former, og han vil til hver en

tid påtale utidig påklædning såsom shorts, eller hvis nogen hiver mobilen frem for at opdatere sociale medier. I fem år sad han også i Folketinget, og her oplevede han effekten af en lille skideballe.

- Jeg er selv blevet rettet utrolig mange gange i folketingssalen, fordi jeg glemte at sige hr. Jeg er oprindelig fra Vestjylland, og der bruger vi ikke hr. og De.

Jeg synes, at det var fint at blive rettet, når man står på talerstolen. Det giver format, siger Ole Pilgaard.

Ole Pilgaard mener ikke, at shorts, sgu og sms'er hører til i en byrådssal. Han mener heller ikke, at man bør spise, drikke, amme eller klappe. Til gengæld er det helt okay at snige sig ud på toilettet. Eller tage en lille lur.

- Det gjorde Arne Melchior i

Lisbet Møller (EL), Halsnæs

Er det okay at ... Ja Nej

Have shorts på?

Sende en sms?

Man skal være til stede 100%

Bruge ordet sgu?

Tage billeder med sin mobil?

Spise og drikke?

Vi har altid sodavand på bordet. Men madpaler - ej!

Tage en lur?

Hahaha. Nej, bestemt ikke!

Amme sit barn?

Have jeans og t-shirt på?

Det er da almindeligt tøj.

Komme med udbrud, når andre taler?

Det kan være ok. Men man skal ikke afbryde.



"Jeg er ikke i byrådet for at være rollemodel."

Folketinget. Og der er jo nogen, der har en sygdom, hvor de meget let falder i søvn. Så det kan jeg ikke se det store problem i, siger Ole Pilgaard.

- Når man sms'er, er man fraværende, og det er ikke respektfuldt. Men debatten kan jo være så kedelig, at man ikke kan holde øjnene åbne, siger Ole Pilgaard, der dog aldrig selv kunne drømme om at powernap under et møde.

Tradition og teknologi

Det var 33-årige Daniel Staugaard fra Venstre i Sønderborg, der spillede hovedrollen i debatten om billeder og Facebook-opdateringer fra byrådssalen. Han oplever, at der er et clash mellem generationer, når det kommer til god og dårlig stil i byrådssalen.

- Det er primært den ældre generation, der mener, at det

ikke hører sig til. Der er helt klart en generationskløft. De har ikke forståelse for de medier, vi bruger, siger den unge venstremand, der ellers værdsætter traditioner og højtidelighed.

- Jeg har været med i flere forskellige jagtforeninger. Her løfter man på hatten. Jeg kan godt lide, at der er respekt omkring traditionerne. Der skal bare være plads til, at man tilpasser traditionerne til den nye teknologi. Det er ikke alle, der er med på det. Der er nogen, der synes, at forandring er forfærdeligt, siger Daniel Staugaard.

Går op i hat og briller

En anden, der for nylig har udfordret normerne og formerne, er 66-årige Lisbet Møller fra Enhedslisten, der blev valgt ind i Halsnæs Byråd i 2013. Hendes københavnske ordforråd omfatter ordet "sgu", men det ord kunne borgmesteren ikke holde ud at høre fra talerstolen i Halsnæs Byråd. Lisbet forstod ingenting, og på Facebook gik sgu-debatten amok. Nogen påpeger, at "alle sgu da siger sgu", mens andre bakkede op om borgmesterens sprogrøgt og lagde vægt på, at Lisbet Møller som folkevalgt burde være en rollemodel og tale pænt.



ILLUSTRATION: JENZ KOUDAL / SPILD AF TID



”Der er helt klart en generationskløft. De har ikke forståelse for de medier, vi bruger.”

- Jeg er ikke i byrådet for at være rollemodel. Jeg er i byrådet for at være en repræsentant for alle de andre almindelige mennesker i kommunen. Man er bare én ligesom alle andre, og hvis ikke man var det, havde man ingen berettigelse i byrådet, siger Lisbet Møller, der blev meget overrasket over, at et lillebitte ord kunne få folk op af stolen.

74-årige Ole Pilgaard fra Dansk Folkeparti har gennem sine 44 år som politiker observeret en særlig mekanisme - en turnus på fire år - der gentager sig gang på gang. Han forklarer:

- En byrådsperiode på fire år har efter min opfattelse tre lag. Det skal forstås på den måde, at når der har været valg, er der altid en flok nye byrådsmedlemmer, som har

fået en forkert opfattelse af, hvordan man opfører sig i byrådet. De har nogle ambitioner og en sprogbrug, der er lidt anderledes. Sådan er det i et halvt års tid, før de finder ud af, at sådan kommer de ikke langt.

- I den næste periode samarbejder alle på tværs, og den tredje periode er den, vi er på vej ind i nu med kommunalvalg: Her går det hele op i hat og briller, siger Ole Pilgaard.

Ifølge Ulrik Kjær fra Syddansk Universitet tjener det to vigtige formål at bevare højtideligheden omkring byrådet. For det første sender det et klart signal internt.

- Det er for at signalere, at når vi har forhandlet, snakket

og søgt ideer udefra, går vi ind til det her møde og træffer de endelige beslutninger, og de har konsekvenser for kommunen og borgerne. Det er meget fint, at man lige indikerer overfor hinanden, at nu er det alvor, siger han.



”Jeg synes, at det var fint at blive rettet, når man står på talerstolen. Det giver format.”

Det andet formål er signalet overfor de borgere, der bliver påvirket af beslutningerne.

- Hvis man tog meget let på mødeledelsen på et givet møde og det lige var det møde, hvor ens barns skole bliver lukket, kunne det få nogen til at tro, at politikerne ikke havde taget beslutningen seriøst nok, forklarer Ulrik Kjær.

Men i sidste ende er jargon, pli og god stil jo meget individuelt, og derfor vil der opstå situationer igen og igen, hvor mødestilen bliver udfordret.

- Det kan jo hele tiden udvikle sig, og det kan være forskelligt i forskellige dele af landet. Det må de jo - lidt populært sagt - selv rode med i den enkelte kommunalbestyrelse, lyder det fra Ulrik Kjær.

Daniel Staugaard (V), Sønderborg

Er det okay at ...	Ja	Nej
Have shorts på?	<input checked="" type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
Bruge ordet sgu?	<input checked="" type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
Tage billeder med sin mobil?	<input checked="" type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
Spise?	<input checked="" type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
Tage en lur?	<input type="checkbox"/>	<input checked="" type="checkbox"/>
Amme sit barn?	<input checked="" type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>

MAN MÅ VIST IKKE HA' BØRN MED - ELLEKS VILLE DET VÆRE OK.

Have jeans og t-shirt på?

DER ER INGEN DRESS CODE.

Ole Pilgaard, (DF) Horsens

Er det okay at ...	Ja	Nej
Have shorts på?	<input type="checkbox"/>	<input checked="" type="checkbox"/>
Bruge ordet sgu?	<input type="checkbox"/>	<input checked="" type="checkbox"/>
Tiltale andre du?	<input checked="" type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
Tage billeder med sin mobil?	<input type="checkbox"/>	<input checked="" type="checkbox"/>
Sende en sms?	<input type="checkbox"/>	<input checked="" type="checkbox"/>
Drikke og spise?	<input type="checkbox"/>	<input checked="" type="checkbox"/>
Tage en lur?	<input checked="" type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>

Det gjorde Melchior også i Folketinget - det straffer jo kun politikerne selv.

Amme sit barn?
Have hat på?

Hvis man har en god grund - men ingen narrehatte!

Henrik Kolind:

De danske kommuner har lavet samskabelse i mere end 150 år

Samskabelse er ikke kun at invitere borgerne ind på rådhuset, mener formanden for Komdir. Hver kommune skal finde sin egen model, siger han, men advarer imod, at man kaster det repræsentative demokrati 'ud med badevandet'.

o interview

Af **Frederik Buhl Kristensen**
frederik@kommunen.dk

Det er det store samtaleemne i mange danske kommuner: Samskabelse. Borgere, virksomheder og organisationer skal med ind på rådhuset, så politikken ikke kun skabes af politikere og embedsmænd, men også af dem, der påvirkes af den.

I sidste måned lanceredes en ny national samskabelsbevægelse, der holdt sit første møde på Christiansborg med deltagelse af flere forskere, kommuner, organisationer, virksomheder, folketingspolitikere og repræsentanter fra centraladministrationen. En bevægelse, der skal "tage de næste skridt for samskabelse i Danmark", som bevægelsen selv beskrev det.

Men i virkeligheden er samskabelse slet ikke noget nyt. Politikudvikling i samarbejde med mennesker udenfor rådhuset er lige så gammelt som det kommunale selvstyre, mener Henrik Kolind, der er formand for kommunaldirektørforeningen Komdir.

- Jeg opfatter ikke samskabelse som et paradigmeskift i kommunal opgaveløsning. Samskabelse er noget, vi faktisk altid har gjort i den kommunale verden, vil jeg vove at påstå. Nu er det blevet sådan en tænkning indenfor samfundsforskningen, som gør, at det kommer rigtig meget op i tiden, siger Henrik

Kolind, der foruden at være formand i Komdir er kommunaldirektør i Roskilde Kommune.

- Hver gang vi udvikler ny politik her i Roskilde, kunne vi aldrig finde på at gøre det uden at involvere borgere og interessegrupper for at høre deres synspunkter, tilføjer han.

Gentofte ikke alene

Samskabelse er "mere udbredt end de lysende eksempler, der er blevet fremhævet", siger Kolind med henvisning til Skanderborg og ikke mindst Gentofte Kommune. De to kommuner har fanget mediernes og andre kommuners opmærksomhed med deres projekter med opgaveudvalg - eller såkaldte paragraf 17, stk. 4-udvalg - hvor kommunalpolitikere og borgere mødes og udvikler politik sammen.

- Der er mange politikere, der arbejder sammen med borgerne, men udenfor formelle fora, for man kan sagtens samskabe, uden at man har det bygget ind i sin politiske struktur. Og i Roskilde har vi for eksempel i dag tre paragraf 17, stk. 4-udvalg, som ikke er sammensat af politikere og borgere, men af politikere og andre aktører, typisk foreningsrepræsentanter, siger Henrik Kolind og fortsætter:

- Det, der er det nye i Skanderborg og Gentofte, er, at man inviterer borgere direkte ind og samskaber, uden at de

"Jeg opfatter ikke samskabelse som et paradigmeskift i kommunal opgaveløsning. Samskabelse er noget, vi faktisk altid har gjort i den kommunale verden, vil jeg vove at påstå."

nødvendigvis repræsenterer en bestemt forening. Det synes jeg da kun er spændende, men jeg tvivler bare på, at det er den eneste løsning. Jeg synes, hver kommune skal finde sin model, som passer til dens egen politiske kultur og til egne lokale dagsordener.

Man udelukker andre

Presser man den samme model nedover alle landets 98 kommuner, risikerer man at presse forskellige udfordringer ned i den samme firantede kasse, mener Henrik Kolind. Og det kan få konsekvenser for demokratiet.

- Vi skal huske, at der også er nogle kvaliteter i det repræsentative demokrati og i den mere bureaukratiske

måde, traditionelle kommuner agerer på, hvilket er rigtig godt til at sikre ligebehandling af borgerne og så videre, siger han.

- Det skal man passe på, ikke at kaste ud med badevandet i iveren for at få mere samskabelse.

Ser du reelt, at det er ved at ske nu?

- Nej, men jeg gør bare opmærksom på, at når man inviterer nogle borgere ind, er der også en række borgere, der ikke er med. Derfor skal man tænke over, om det, man sidder og udvikler mellem politikere og borgere, i sig selv er repræsentativt for det, som kommunens borgere ønsker. Heldigvis er det mit klare indtryk, at de kommuner, der i dag arbejder

"Vi skal huske, at der også er nogle kvaliteter i det repræsentative demokrati og i den mere bureaukratiske måde, traditionelle kommuner agerer på, hvilket er rigtig godt til at sikre ligebehandling af borgerne og så videre."

med samskabelse, er opmærksomme på dette. Men hvis man skruer hastigheden for højt op, risikerer man at glemme den del, siger Henrik Kolind.

Når det er sagt, beskriver kommunaldirektørformanden sig selv som "varm tilhænger" af samskabelse. Og udover de forholdsregler og overvejelser, hver kommune skal tage, mener han ikke, at der er noget lovgivningsmæs-

sigt, der står i vejen for, at kommunerne kan eksperimentere med, hvordan de vil inddrage borgere, virksomheder eller organisationer i politikudviklingen.

- Det er bare om at gøre det, hvis man vil. Jeg er ikke sikker på, at vi har fundet den endelige model for samskabelse endnu, så derfor så jeg gerne, at endnu flere kommuner kastede sig ud i at eksperimentere med det. **o**



Selvom Komdir's formand beskriver sig selv som "varm tilhænger" af samskabelse, ser han med en vis skepsis på den igangværende iver.

Foto: Henning Hjorth / Polfoto

Økonomiske incitament i kommunerne: Hvornår virker de (efter hensigten)?

De offentlige opgaver bliver stadig større og mere komplekse at løse. Samtidig bliver presset på velfærden og behovet for effektivisering på tværs af den offentlige sektor næppe mindre. Kommunen inviterer en række forskere, eksperter og praktikere til at levere deres bud på, hvordan vi kan finde nye veje til varig velfærd.

NYE VEJE

Et økonomisk incitament er en regel om, at en aktør vil modtage en pengemæssig belønning, hvis bestemte betingelser opfyldes - typisk at aktøren udviser en bestemt adfærd eller opnår et bestemt resultat. Økonomiske incitament er meget relevante i kommunerne, idet de bruges i forhold til både institutioner, ansatte og borgere, ligesom kommunerne selv er udsat for økonomiske incitament fra statens side.

BUM-modeller og takststyring anvendes i mange kommuner, og forfremmelse og resultatløns er klassiske incitament for individuelle ansatte. Man behøver nok bare at sige "beskæftigelsesområdet", for at de fleste kommunale folk kan se, at økonomiske incitament bruges i forhold til borgerne. Der er også andre steder, hvor økonomiske incitament for borgerne kommer i spil. Eksempelvis kan børnepenge holdes tilbage, hvis børnene ikke kommer i skole eller bliver radikaliseret, og diskussionen her kan være ganske illustrativ. Integrationsborgmester Anna Mee Allerslev udtalte således: »Langt de fleste mennesker reagerer på økonomi... Det er min opfattelse, at forældre pålægget kan sparke døren ind til de her familier« (Information, 7/8-2015). Økonomiske incitament bruges også af landspolitikerne til at få kommunerne til at udvise den adfærd, landspolitikerne ønsker. Et nyligt eksempel er den "værdighedsmilliard", der blev afsat med henblik på at understøtte kommunernes ældrepleje. Princippet er her, at kommunerne kan få del i puljen, hvis de agerer som beskrevet i finanslovsaftalen.

Nudging på kollektivt niveau

Vores forskning i økonomiske incitament viser, at de fleste aktører "reagerer på økonomi", men at reaktionen ikke altid følger den simple incitamentslogik, hvor aktørerne alene gør det, de bliver belønnet for. I bogen "Økonomiske incitament i den offentlige sektor", som netop er udkommet i en udvidet og revideret udgave hos Hans Reitzel, diskuterer vi fire indvendinger mod den simple incitamentslogik. Det handler om (1) det organisatoriske niveau, incitamentet knytter sig til, (2) incitamentets troværdighed, (3) indvirkningen af professionelle normer og (4) samspillet mellem økonomiske incitament og ikke-økonomisk motivation.

Den første indvending siger, at incitament primært virker, hvis de er rettet mod enkeltindivider. Et incitament rettet mod en gruppe eller organisation giver kun i lille omfang (eller slet ikke) økonomisk gevinst for de enkelte personer, hvis der er mange om at dele gevinsten. Ikke desto mindre viser forskningen, at incitament faktisk godt kan virke efter hensigten

"Ligesom vi gerne vil købe frugt frem for slik i supermarkedet, vil kommunerne gerne prioritere ældremaden, og så kan et lille puf fra en statslig pulje (incitamentet) have en effekt."

i nogen grad, hvis der ikke er modsatrettede stærke tilskyndelser for eksempel i form af vælgerinteresser. Hvis kommunerne alligevel havde tænkt sig at prioritere ældremaden, kan værdighedsmilliarden give det sidste puf til at få det gjort. Det er faktisk ikke givet, at det overhovedet er nødvendigt at tilskynde kommunerne økonomisk til en indsats på dette område. Derimod er det mindre sandsynligt, at vi kommer til at se en massiv prioritering af (de vælgermæssigt mindre populære) kulturinstitutioner, medmindre det økonomiske incitament fra staten er betragteligt stærkere. Man kan altså tænke på økonomiske incitament rettet mod kommunerne som nudging på kollektivt niveau: Ligesom vi gerne vil købe frugt frem for slik i supermarkedet, vil kommunerne gerne prioritere ældremaden, og så kan et lille puf fra en statslig pulje (incitamentet) have en effekt.

Troværdighedsindvendingen handler om, hvorvidt aktørerne er overbeviste om, at de faktisk vil modtage den økonomiske belønning, når de handler, som incitamentet tilsiger. Hvis en politisk ledelse frit kan ændre retningslinjerne for, om incitamentet kommer til udbetaling, vil aktørerne overveje, om det er værd at gå efter det. Politikerne har tit tilskyndelser til at bryde spillereglerne, når omstændighederne skifter, og derfor er troværdigheden af incitamentet i den offentlige sektor ofte ret lav. For eksempel er troværdigheden af taxametersystemer højere hos privatskoler end folkeskoler, fordi taksten er indskrevet i lovgivningen, og forskningen finder som forventet, at økonomiske incitamenters virkning på adfærd stiger med incitamenternes troværdighed.

Professionelle normer

Den tredje og den fjerde indvending handler begge om, at langt de fleste mennesker er

motiveret af andet end økonomisk vinding. Mange offentligt ansatte er professionelle i den forstand, at deres faggruppe har faglige normer og en specialiseret, teoretisk viden, og disse normer får ofte offentligt ansatte til at handle ud fra fagligheden frem for økonomien. De professionelle normer peger af og til i modsat retning af de økonomiske incitament, og derfor er samspillet mellem professionelle normer og økonomiske incitament vigtigt. Forskningen finder som forventet, at professionelle normer begrænser virkningen af de økonomiske incitament. Det er både godt og skidt nyt for kommunalpolitikere: På den ene side fristes medarbejderne ikke så meget af kortsigtet opportunisme for egen vindings skyld, men det betyder samtidig, at det kan være svært at styre de fagprofessionelle på områder, hvor der er faste og veletablerede faglige normer for adfærd.

Det fører frem til den fjerde indvending, som netop vedrører samspillet mellem økonomisk og ikke-økonomisk motivation. Det gennemgående forskningsresultat er her, at økonomisk styring fortrænger ikke-økonomisk motivation, hvis det økonomiske tiltag (for eksempel resultatløns) opleves af de ansatte som kontrollerende, men til gengæld kan motivationen styrkes, hvis tiltaget opleves som understøttende. Hvorvidt et tiltag opfattes som en støtte- eller en kontrolforanstaltning, afhænger meget af, hvordan det iværksættes, og her spiller ledelse en rolle. Hvis ledelsen har held med at overbevise medarbejderne om, at incitamentet er meningsfuldt og legitimt, vil virkningen forstærkes, mens virkningen kan udeblive eller blive modsat hensigten, hvis modtagerne oplever incitamentet som et "sølvprincip", hvor belønningen bliver som en sild, som man - som umælende dyr - skal hoppe for at få. Det handler også om, hvorvidt incitamentet svækker eller styrker individets grundlæggende behov for autonomi, kompetence og meningsfulde relationer, hvilket igen understreger, at økonomiske incitament bestemt ikke kun handler om penge.

Analyserne af de fire indvendinger giver anledning til at overveje, hvordan vi kan forbedre brugen af økonomiske incitament i styringen af den offentlige sektor. Den vigtigste pointe er, at man bør overveje betydningen af andre motivationsformer, især når økonomiske incitament bruges i forhold til fagprofessionelle på områder, hvor der er faste og veletablerede faglige normer. Det er også vigtigt at overveje troværdigheden af incitamentet, og hvilket niveau incitamentet bruges på. Selvom der er grænser for økonomiske incitamenters virkning, kan de have en gavnlig effekt, hvis de anvendes med omtanke. ●

Lotte Bøgh Andersen

Christian Bøtcher Jacobsen

Mads Leth Jakobsen

Søren Serritzlew

Thomas Pallesen

Alle fra Aarhus BSS

Hospitaller bliver for de

KORT FORTALT

Borgerne i Danmark bliver stadig mere fortrolige med telemedicin, som giver dem mulighed for at overvåge og kontrollere deres sygdomme hjemmefra.

Potentialet for besparelser er stort, ikke mindst i regionerne, som kan skære ned på hospitalsindlæggelser. Til gengæld får kommunerne ansvar for de borgere, som er for raske til hospitalet, men for syge til at klare sig helt uden pleje.

KL håber, at det forsinkede kommissionsarbejde om 'det nære sundhedsvæsen' vil anviser en vej til at organisere sundhedsvæsenet. Pengene må så følge ansvarsfordelingen, mener KL.

Ekspert advarer mod at lade kasse-tænkning og intern uenighed bremse udviklingen. Hvis det offentlige sækker agterud, vil de mest ressourcestærke borgere købe deres egne løsninger, og det kan svække opbakningen til det offentlige sundhedsvæsen.



Telemedicin, telesundhed, e-sundhed ... betegnelserne er mange, men den digitale udvikling vil gøre hospitaler unødvendige for andre end de allermest syge. Til gengæld kan kommunerne få travlt.

o arbejdsfordeling

Af Susanne Sayers
susanne@kommunen.dk

“Du har svangerskabsforgiftning. Vi indlægger dig resten af graviditeten.”

Cirka tre procent af alle gravide udvikler svangerskabsforgiftning. Hos andre går vandet for tidligt, ligesom gravide med diabetes i nogle tilfælde indlægges af frygt for komplikationer.

For kvinderne er det en belastning, navnlig hvis de i forvejen har børn derhjemme. Og for sundhedsvæsenet koster det dyre sengedage og mange personaletimer.

Men det behøver ikke at være sådan, viser et projekt fra Region Midtjylland. Her får de gravide mulighed for at blive hjemme og overvåge deres blodtryk, infektionstal

og temperatur og hver morgen sende resultaterne digitalt ind til fødeafdelingen ved hjælp af en tablet eller en mobiltelefon. Kvinderne kan også selv overvåge det ufødte barns hjertelyd.

Det indledende projekt har i Midtjylland sparet 70 procent personaletimer og 44 procent sengedage i forhold til den traditionelle behandling af gravide med komplikationer, viser evalueringen. Og kvinderne har været glade for at kunne blive hjemme og have en hverdag med familien.

Projektet fra Midtjylland er bare ét eksempel på, hvordan telemedicin breder sig. Mulighederne for selv at tjekke for eksempel blodtryk, blodsukker og lungefunktion hjemmefra og digitalt sende data til en læge eller sygeplejerske sparer i stigende grad borgere i Danmark for at skulle en tur omkring sygehuset. Om ikke så mange år vil det

kun være dem med de mest komplicerede sygdomstilfælde eller patienter med særlige behov, som bliver indlagt, forudser eksperter. Hospitalerne bliver for de få, og de medicinske afdelinger vil skrumpes ind, efterhånden som teknologien udvikler sig.

Men selvom patienterne med de nye tekniske muligheder ikke længere er syge nok til at blive indlagt, er en del af dem heller ikke raske nok til at klare sig selv. Derfor er besparelserne ved telemedicin ikke nødvendigvis noget, som rent økonomisk er til kommunernes økonomiske fordel, fordi de får ansvaret for borgere, som regionerne før tog sig af. Det gælder især udgifter til hjemmehjælp og hjemmesygepleje. Det vender vi tilbage til.

Glade patienter

Danmark er langt fremme med telemedicin, og hvor det

i begyndelsen ikke mindst var udsigten til at spare penge i et presset sundhedsvæsen, som var drivkraften, er det i dag ikke mindst patienterne selv, som efterspørger løsninger, hvor de ikke behøver at blive indlagt.

Lektor og forskningsleder Kristian Kidholm fra Center for Innovativ Medicinsk Teknologi ved Odense Universitetshospital forklarer, at det for mange patienter med langvarige og kroniske lidelser som KOL (før i tiden kaldt rygerlunger) og diabetes med fodsår og hjertelidelser er en stor lettelse ikke at skulle til kontrol regelmæssigt på en hospitalsafdeling, som måske tilmed ligger langt væk, når de i stedet så at sige kan gå til lægen i frokostpausen ved at fremsende de relevante målinger og supplere med et videomøde.

- For mange er det en kæmpe gevinst, at de kan holde

få meget syge



Hvor vil du helst ligge med svangerskabsforgiftning i flere måneder? På hospitalet eller derhjemme med familien? Borgerne er ikke i tvivl, og Region Midtjyllands forsøgsordning skal nu udbredes.

Foto: Jonas Elmqvist / Nordicphotos



”Det er regionerne, som sparer indlæggelserne, mens kommunerne kan få flere borgere, som kræver hjemmebesøg.”

Ninna Thomsen (SF), sundheds- og omsorgsborgmester, København

fast i hverdagen samtidig med, at de får en tryghed ved selv at kunne overvåge, om alt er, som det skal være, kombineret med en tæt kon-

takt til sundhedsvæsenet, hvis de får brug for det, siger Kristian Kidholm.

Telemedicin er ikke løsningen til alle, understreger forskerne. Nogle tilfælde er så komplicerede, at det i hvert fald i en periode er nødvendigt med indlæggelse.

Men også dér kan telemedicinen være en hjælp, siger professor og centerleder Morten Kyng fra Alexandra Institutet, som er projektleder for den tværgående indsats for telemedicin i Danmark.

- I tilfældet med de komplicerede graviditeter kan de gravide nu ofte indlægges på en almindelig medicinsk sengeplads i stedet for på intensiv. Det var en patient, som kom med ideen. Hun sagde, 'nu er jeg jo vant til at overvåge mig selv - hvorfor kan jeg så ikke bare fortsætte med det på en almindelig stue?' Det er billigere, og for patienten er det også langt mindre

belastende end at ligge på intensiv, siger Morten Kyng.

Penge at spare?

Der har efterhånden været en del telemedicinske forsøg i Danmark, og hvor forventningerne til at begynde med var enorme i forhold til besparelserne, er de økonomiske forventninger dæmpet noget siden. De indledende forsøg med for eksempel KOL-patienter har vist, at der er penge at spare, men at det foreløbig har været på et beskedent niveau.

Til gengæld har patienternes tilbagemeldinger fra de regionale forsøg været så positive, at staten, regionerne og kommunerne er blevet enige om at udbrede tilbudet til KOL-patienter over hele landet i løbet af det næste par år.

Kristian Kidholm forventer, at besparelserne følger med, efterhånden som de forskel-

lige parter får flere erfaringer og lærer nye måder at organisere arbejdet på.

- Vi havde nok nogle urealistiske forventninger i begyndelsen, og jeg var også lidt skuffet over det, som ikke lykkedes. Måske er der 70 procent, som ikke gav det resultat, vi ventede. Men når jeg så taler med IT-eksperter, som er vant til at arbejde med digital udvikling, siger de, at hvis mellem en og ti procent lykkes, er det en succes. På den baggrund må vi sige, at det går rigtig godt.

Morten Kyng er også optimistisk.

- Vi er stadig i en fase, hvor vi prøver os frem. Men efterhånden som vi kommer op i stor skala og finder en måde at organisere arbejdet på og får udvalgt de rigtige tilbud til de rigtige patientgrupper, vil økonomien blive bedre.

Tryghed og sikkerhed

En af de kommuner, som er gået systematisk ind i arbejdet, er København. Her ser sundheds- og omsorgsborgmester Ninna Thomsen (SF) store muligheder særlig i forhold til borgernes egen tryghed.

- Det giver en frihed, når man selv kan passe sit liv og ikke er afhængig af at blive indlagt og gå til konstante kontroller. Samtidig kan teknologien hjælpe til at opspore tidligere, for eksempel tidlige tegn på demens og andre sygdomme, og det øger muligheden for en god behandling, siger Ninna Thomsen.

- Men vi skal blive bedre til at sikre, at teknologien passer ordentligt til borgeren. I første generation har vi nok været lidt for tilbøjelige til at sige, at 'det er godt nok' uden at tænke borgerne ordentligt ind i det, og så har udstyret samlet støv uden at blive brugt efter hensigten.

Sundheds- og omsorgsborgmesteren finder det afgørende, at teknologien er så intuitiv at bruge, så alle kan mestre den. Ellers bliver det kun de mest ressourcestærke, som benytter sig af mulighederne, advarer hun. Også datasikkerheden er helt afgørende.

- Borgerne skal kunne være trygge ved, at deres data behandles fortroligt og sikkert. Det er en forudsætning.

Fordelingen af opgaver

For kommunerne ser Ninna Thomsen på nogle områder en mulighed for at spare penge.

- Vi har en del korte hjemmebesøg, som udelukkende er kontrolmålinger eller består i at hjælpe en borger med at tage sine piller. Hvis teknologien kan spare de besøg, frigiver vi ressourcer, som kan bruges andre steder, siger hun.

Men derudover er teknologien ikke nødvendigvis til kommunernes fordel, hvis organiseringen og finansieringen af sundhedsvæsenet ikke kommer til at afspejle udviklingen, siger hun.

- Det er regionerne, som sparer indlæggelserne, mens kommunerne kan få flere borgere, som kræver hjemmebesøg. Samtidig koster det noget at efteruddanne personale i at bruge telesundhed rigtigt sammen med borgerne, og hvis vi skal prøve nye løsninger af, er det heller ikke gratis. Så vi kommer til at se på økonomien for kommunerne, siger Ninna Thomsen.

Det er KL's formand for social- og sundhedsudvalget, Odsherred-borgmesteren Thomas Adelskov (S), enig i.

- Regeringen har sammen med regionerne og kommunerne nedsat en kommission, som skal kigge på det nære sundhedsvæsen. Kommissionen kigger blandt andet på telemedicin, og om vi har den rigtige fordeling mellem sygehusene, kommunerne og de praktiserende læger. Når vi har fundet ud af, hvem der skal gøre hvad, er det oplagt, at vi kigger på de økonomiske rammer, siger Thomas Adelskov. Han vil ikke på forhånd sige, hvordan han ser fordelingen mellem regioner og kommuner.

- Det vigtigste er, at vi får den opgavefordeling, som er mest hensigtsmæssig for patienterne og samfundet. Så må vi diskutere økonomien ud fra det, siger han.

Kassetænkning skal væk

Kristian Kidholm er ikke i tvivl om, at telemedicin vil ændre organiseringen af sundhedsvæsenet markant.

- Telemedicin vil flytte en større del af behandlingsforløbet til patienternes eget hjem, og derfor bliver det også afgørende at få en organisering og et finansierings-system, som afspejler det, siger han.

Morten Kyng siger, at det er afgørende at få udryddet kassetænkningen, hvis telemedicinen skal blive en succes.

- Vi skal have fjernet barriererne, hvis det offentlige skal tage teten på det her område. Jeg kan frygte, at hvis det offentlige bliver fodslæbende, så er det en trussel mod hele sundhedsvæsenet. Så vil de mest ressourcestærke borgere selv købe det udstyr og de digitale muligheder, de efterlyser, for meget af det findes allerede i et eller andet omfang på markedet, og det udvikler sig hurtigt. Og hvis de først gør det og tager vare på deres egen sundhed på den måde, så vil deres vilje til at bidrage til det fælles sundhedsvæsen måske ikke være så stor. ○

Ekspert: Glem forkromede IT-systemer

○ byggesten

Af Susanne Sayers

susanne@kommunen.dk

Der er brug for byggeklodser, ikke færdige paladser. Hvis det offentlige skal udnytte mulighederne i telemedicin og få udviklet de rigtige løsninger, skal de glemme alt om store IT-systemer, siger professor Morten Kyng fra Alexandra Institutet.

”Hvis man køber et helt færdigt system, som skal dække alle behov, skal hele systemet skiftes ud, hver gang der kommer en forbedring på en af delene.”

Morten Kyng, professor på Alexandra Institutet

Som projektleder for Danmark som telemedicinsk foregangsland har han tæt kontakt til de mange aktører, som er en del af sundhedsvæsenet og de digitale løsninger, og han minder om, at det offentlige ikke just har en 'imponerende track record, når det gælder store IT-løsninger', som han siger.

- Når det offentlige sender digital sundhedsteknologi i udbud, skal det så at sige efterspørge byggeklodser. Tingene ændrer sig meget hurtigt, og der er behov for, at man kan skifte ud og forbedre undervejs. Hvis man køber et helt færdigt system, som skal dække alle behov, skal hele systemet skiftes ud, hver gang der kommer en forbedring på en af delene, siger Morten Kyng.

- I stedet skal man have udviklet hver lille del for sig selv, men selvfølgelig så det hele kan fungere sammen efter nogle fælles standarder. Jeg ser også gerne, at det baserer sig på open source. I forvejen har det offentlige et offentligt digitaliseringsfællesskab i OS2, som kan rådgive kommunerne her, og jeg synes, det er vigtigt, at de benytter sig af det, siger Morten Kyng.

Fordelen ved at efterspørge komponenter og fleksible løsninger i open source er blandt andet, at det gør det muligt for alle at dele, videreudvikle og forbedre de digitale løsninger, fordi kodningen bag er frit tilgængelig. ○

Jobgaranti fra Fakta får unge med autisme i job

PROJEKT. 35 unge autister er kommet i varige, ordinære job i Fakta-butikker, knap 70 er på vej til det samme, og med tiden vil minimum 200 få glæde af en jobgaranti udstedt af Fakta. Det er de foreløbige resultater af projekt 'Klar til start', som den almennyttige fond Unges Uddannelsescenter står bag med støtte fra Velux Fonden.

De unge får fra start løfte om et ordinært job, når den nødvendige oplæring er overstået. Fakta har udstedt en landsdækkende jobgaranti, og for nylig er endnu fire virksomheder gået med i projektet.

Oplæringsperioden kan tage fra tre måneder til to år, og det er ikke billigt for de kommuner, som visiterer til projektet. 16.900 kroner er prisen per måned, men i et langtidsperspektiv er gevinsten ved at få de unge i ordinært arbejde langt større for samfundet.

Udliciteret rengøring koster på lønsedlen for de ansatte

INDKOMST. Medarbejdere indenfor konkurrenceudsat rengøring oplever generelt en lavere erhvervsindkomst i årene efter overgang fra offentlig til privat beskæftigelse. En samtidig stigning i overførselsindkomst kompenserer kun delvis, fremgår det af en analyse fra RUC og KORA.

Årsagen til nedgangen i erhvervsindkomst er til dels den samme som årsagen til stigningen i overførselsindkomst, nemlig at de udliciterede medarbejdere har større risiko for at blive arbejdsløse. Samtidig har de også lavere arbejdstid, hvilket også medvirker til nedgangen i erhvervsindkomsten, mens analysen ikke beskæftiger sig med, om og i givet fald hvor meget en eventuel lavere timeløn spiller ind.

Minister skal i samråd om svar på løngaranti-klemme

ÆLDREPLEJE. Beskæftigelsesminister Troels Lund Poulsen (V) kommer nu i et samråd til at svare på det spørgsmål, som tre andre ministre ikke ville svare på, da de præsenterede regeringens plan om et serviceeftersyn af reglerne for udbud af ældrepleje til private firmaer. Spørgsmålet gælder en kommunes overtagelse efter en konkurs, hvilket i visse tilfælde får Lønmodtagernes Garantifond til at tørre løntilgodehavender i det konkursramte firma af på kommunen. For de ansattes vedkommende er resultatet, at kommunerne ikke vil ansætte dem for ikke at komme til at hænge på et løntilgodehavende.

Regionerne skal stramme op om cheflønninger

REGIONERNE. Det halter for regionerne med at følge reglerne for åremålstillæg, merarbejde og resultatløn til de administrative og lægelige chefer, konstaterer Rigsrevisionen i en beretning. Det var en række overtrædelser i Region Syddanmark af chefers løn- og ansættelsesvilkår, der fik Rigsrevisionen til at beslutte, at den ville gå alle regioners praksis efter i sømmene. Ikke overraskende er der en række anmærkninger til Region Syddanmark, men heller ikke de øvrige regioner slipper for påtale.



JENS DRESLING / POLFOTO

Ny Venstre-borgmester afløser den nuværende i Vejle

VEJLE. Vejle har fået en ny Venstre-borgmester, oplyser Vejle Kommune i en pressemeddelelse. Den 48-årige landmand Jens Ejner Christensen afløser som ventet partifællen Arne Sigtenbjerggaard, som tidligere har oplyst, at han ikke genopstiller ved det kommende kommunalvalg i november. Arne Sigtenbjerggaard bliver dog siddende i byrådet valgperioden ud. Afløseren Jens Ejner Christensen sad i Folketinget fra juni 2014 til juni 2015. /ritzau/



Keld Hvalsø Nedergaard er efter en periode ude af lokalpolitik nu klar til at stille op igen for Enhedslisten i Aarhus ved kommunalvalget i år. Foto: Emil Ryge Christoffersen / Polfoto

Rotation bringer nye navne frem

Enhedslisten siger farvel til kendte navne som teknik- og miljøborgmester i København Morten Kabell og tidligere ældre-rådmand Per Berga Rasmussen i Odense, men i Aarhus goddag igen til Keld Hvalsø Nedergaard.



Af Knud Abildtrup
knud@dknyt.dk

Enhedslisten var ved KV13 en af valgets vindere og gik fra bare 14 byrådspladser til 119 fordelt på 76 kommuner. Den procentuelle stemmeandel steg fra 2,3 til 6,9. Det betød, at en lang række nyvalgte i denne periode har prøvet kræfter med byrådsarbejde, og mange af dem er klar igen - dog ikke alle.

I **KØBENHAVN** gik partiet fra seks til 11 pladser - partiets absolut største repræsentation lokalt - og snupede rollen som Borgerrepræsentationens næststørste parti fra SF, der blev reduceret fra 13 til seks mandater. EL må her sige farvel til teknik- og miljøborgmester Morten Kabell, der ikke stiller op igen på grund af rotationsreglerne, der skal sikre udskiftning og tvinge nye navne frem i lyset.

Hvem der her kommer øverst på listen, er endnu uafklaret. EL er i landets rødeste kommune en sikker støtte for en socialdemokratisk overborgmester, med andre ord Frank Jensen.

Den næststørste EL-gruppe - på fire ud af 29 - finder man i **SVENDBORG**, hvor partiet ved KV13 gik frem fra en enkelt plads - i høj grad på bekostning af S, der gik fra ni til seks og mistede borgmesterposten til V i skikkelse af Lars Erik Hornemann. Jesper Kiel er igen spidskandidat; han blev i øvrigt efter KV13 Enhedslistens første KL-bestyrelsesmedlem nogensinde.

Udover København har EL også fagborgmestre eller rådmænd i de tre næststørste kommuner, og i **ODENSE** gælder det Brian Skov, der som rådmand i Ældre- og Handicapforvaltningen nu er spids. I den fynske hovedstad er valget historisk for partiet, idet veteranen Per Berga Rasmussen ikke stiller op igen, idet han på grund af sygdom

blev afløst af Skov i august 2015. Den tidligere DKP'er blev første gang valgt i 1974 og har i dag højest anciennitet i byrådet.

I **AARHUS** kan venstrefløjspartiet sige goddag igen til Keld Hvalsø Nedergaard, der sad i byrådet fra 2002 til 2009 og så valgte at stoppe, men nu har genvundet lysten. Jobkonsulent i Landsforeningen LEV, der i øvrigt er tidligere SF'er, afløser nu øverst på Liste Ø KV13-spidsen Maria Sloth, der bliver nummer to. Det mangeårige byrådsmedlem Jette Jensen stiller ikke op igen i kommunen, hvor partiet er en del af centrum-venstre-flertallet bag Jacob Bundsgaard (S).

I en anden af de største kommuner er der i dag ikke én fra EL, nemlig **RANDERS**. Partiet har hidtil støttet Beboerlisten i stedet for selv at forsøge sig, men ved KV17 er EL nu klar med en liste - og Anni Andersen som spids. Lokalt vurderer partiet, at opstillingen vil være 'en styrkelse af venstrefløjen', der i forvejen er repræsenteret med Beboerlistens tre, SF's ene og Velfærdslistens ene mandat. Om vælgerne i Randers, der ved KV13 fik en V-borgmester i skikkelse af Claus Omann, så kan finde ud af mylderet, bliver en anden sag.

I **HILLERØD** vil en anden tværsocialistisk lokalliste, Fælleslisten, derimod nedlægge sig selv og nu stille op for EL, der her ikke tidligere har været i byrådet. Fælleslisten har to pladser i dag, deri-

blandt veteranen Tue Tortzen, der er lokal 3F-formand og formand for Teknisk Udvalg. Kommunen har konservative Dorte Meldgaard som borgmester i spidsen for et overvejende rødt flertal bestående af S, SF, R og Fælleslisten samt altså K.

I **FAVRSKOV** træder det nu 68-årige byrådsmedlem Peder Meyhoff tilbage og afløses som spids af Bodil Kvistgaard Olsen. I **SKANDERBORG** afløser Maria Temponeras sin partifælle Henrik Qvist som spids, idet Qvist vil koncentrere sig om regionsrådet, hvis han bliver valgt igen. I **NORDDJURS**, hvor partiet sidder på to pladser, finder man igen byrådsmedlem Ulf Harbo som spids, ligesom Jørn Vedel Eriksen, der i **HERNING** ved KV13 for første gang erobrede en plads til EL i byrådet, er spids igen. Det samme gælder Jesper Yde Knudsen i **SYDDJURS**.

I **HORSENS** bliver det blot til en enkelt periode for Betina Steufer, der ved KV13 buldrede ind i byrådet med fjerdeflest personlige stemmer: 1.196. Steufer stopper til årsskiftet på grund af sygdom, og ny spids er Lisbeth Heidemann Torfing. I **AABENRAA** har den enlige EL-politiker Gert Nordklitgaard, der er tidligere S-byrådsmedlem, valgt at træde et trin ned på listen for ikke igen at risikere at skulle have i en arbejdskrævende enmandsgruppe. Her er pladsen som spids ubesat.

•



Bykommuner er velkomne i Landdistrikternes Fællesråd: "Vi er på ingen måde blevet udvandet"

Landdistrikternes Fællesråd arbejder for gode rammevilkår for Danmarks yderområder. Men kommuner med store byer som Aalborg og Randers er også med i klubben. *Kommunen* har spurgt formand Steffen Damsgaard hvorfor.



"Vi har ikke medlemmer fra hovedstadsområdet, og vi har heller ikke Aarhus og Odense med."

Steffen Damsgaard, formand for Landdistrikternes Fællesråd

Landdistrikter

Af Astrid Skov Andersen
astrid@kommunen.dk

Hvilke tendenser ser du i, hvilke kommuner der melder sig ind i Landdistrikternes Fællesråd?

Den overordnede tendens er, at det er kommuner, der finder udvikling i landdistrikterne vigtig og kan identificere sig med den indsats, vi gør. Man kan dele det ind i to hovedgrupper: Den ene melder sig ind, fordi vi arbejder for at skabe bedre rammevilkår politisk i forhold til at skabe udvikling i hele landet og skabe

et land i balance. Det vil ofte være kommuner, der er uden for de største byer, mindre kommuner eller land- og yderkommuner, som for alvor engagerer sig i den sag. Den anden gruppe er meget fokuserede på de nære landdistrikter og sondringen mellem land og by internt i kommunen. Efter kommunalreformen er kommunerne blevet større og har fået større opmærksomhed på, at det er vigtigt at få inspiration og viden om, hvad man kan gøre lokalt for at motivere og inspirere folk til at organisere sig. De

fleste kommuner ved, at det både gælder om at have en velfungerende centerby og landdistrikter, der fungerer godt. Der er også kommuner, der melder sig ind for begge deles skyld.

Hvilke krav skal man opfylde for at være medlem?

Man skal anerkende det arbejde, vi gør. Vi er en organi-

sation, der appellerer til yderkommuner, landkommuner og mellemkommuner, men vi har også et par enkelte bykommuner med, som dog er kommuner med store landdistrikter. Vi har ikke medlemmer fra hovedstadsområdet, og vi har heller ikke Aarhus og Odense med.

Er der nogen, der har haft lyst til at være med, som har fået nej?

Nej. Det har jeg svært ved at forestille mig. Hvis der pludselig er 20 hovedstadskommuner, der ville melde sig ind, ville det give anledning til, at man ville stille sig selv det spørgsmål, om der er nogen, der har nogle andre intentioner end at skabe positiv udvikling i landdistrikter.

Hvorfor skal bykommuner som Lejre og Aalborg være medlem af Landdistrikternes Fællesråd?

Flere spidskandidater til kommunalvalget i Køge Kommune har udtalt, at landdistrikter i Køge vil være det store valgkampstema til kommunalvalget i 2017. Når en kommune som Køge siger

Hvem og hvad?

► Landdistrikternes Fællesråd arbejder for en positiv udvikling i landdistrikterne med fokus på at forbedre de basale rammevilkår indenfor bosætning, erhverv, beskæftigelse, uddannelse, infrastruktur og sundhed.

► Medlemmerne af Landdistrikternes Fællesråd er organisationer, kommuner, regioner, kommunale byråd, landsbyer og enkeltpersoner.

► 45 af landets 98 kommuner er medlem.

► Medlemmerne tæller 11 yderkommuner, 25 landkommuner, 7 mellemkommuner og 2 bykommuner. Se medlemslisten på www.kommunen.dk

det, er det jo, fordi, man mener, at der sker mange ting i Køge by, men der er også nogle landområder, man gerne vil udvikle. Lejre har også en større andel landsbyer og lokalsamfund, som man gerne vil udvikle. Og det er det, der har været afsættet for, at de har meldt sig ind i Landdistrikternes Fællesråd.

Risikerer man ikke, at formålet med Landdistrikternes Fællesråd udvandes, når kommuner med store byer optages?

På ingen måde. Vi arbejder både med de nære landdistrikter og med rammevilkårene fra Christiansborg, der skal skabe sammenhængskraft i vores land. Vi er på ingen måde blevet udvandet. Vi er kun blevet stærkere.

Hvad gør du, hvis du får en ansøgning fra Københavns Kommune?

Hahaha. Lad mig sige det sådan: Det tror jeg slet ikke er realistisk, så det vil jeg vente med at forholde mig til, hvis det sker.

Effekten på landdistrikter skal beskrives i alle lovforslag

Erhvervsminister Brian Mikkelsen (K) havde en gave med til Landdistrikternes Fællesråd, da han forleden præsenterede regeringens nye plan.

Erhverv

Af Michael Kjærgård
michael@dknyt.dk

Fremtidige lovforslag skal rumme en oversigt over en lovs effekter på landdistrikterne. Det fortalte erhvervsminister Brian Mikkelsen (K) ved en høring om landdistriktspolitik, som blev holdt af Folketingets Udvalg for Landdistrikter og Øer, Københavns Universitet og Landdistrikternes Fællesråd.

For sidstnævnte var tilsagnet en slags fødselsdagsgave på 20-års-dagen for fællesrådets stiftelse, konkluderede dagens ordstyrer, administrerende direktør John Wagner fra De Samvirkende Købmænd, og erhvervsministeren forudså da også selv tidligt i sin tale, før han kom til nyheden, at han havde noget at fortælle, som ville kunne få overskriften 'Landdistrikter-

ne er meget tilfredse med regeringen'.

Fokus på hele landet

Den udtrykkelige indarbejdelse af landdistrikterne i lovgivningsarbejdet er et udtryk for regeringens fokus på vækst og udvikling i hele Danmark, sagde ministeren med henvisning til regeringens plan med netop den titel. En plan, der blev fostret af den daværende Venstre-regering, men som i dag finder fuld og enig støtte hos alle de nuværende regeringspartier, sagde Brian Mikkelsen, hvis Erhvervsministerium er det, som landdistrikterne hører ind under.

- Vækst og udvikling i hele Danmark er et meget vigtigt element i regeringsgrundlaget. Derfor er det også naturligt, at regeringen nu sørger for et styrket fokus på landdistrikterne i hele lovgivningsprocessen. Det gør vi ved at opdatere de relevante vejledninger, som bruges, når der laves lovgivning herhjemme, lød det fra Brian Mikkelsen.

Som endnu et eksempel nævnte han fremsættelsen



Effekten på landdistrikterne skal fremover altid beskrives i lovforslag. Det fortalte erhvervsminister Brian Mikkelsen (K) ved en høring om landdistriktspolitik.

Foto: Lars Skaaning/Polfoto arkiv

for en måneds tid siden af et lovforslag om modernisering af planloven, som udmønter en aftale fra sidste år om samme emne, og i det hele taget levnedde han ingen tvivl om, at landdistrikterne står højt på den politiske dagsorden, som også rummer nedsettelse af et udvalg for levedygtige landsbyer, der skal 'identificere og perspektivere udfordringer og løsninger'

indenfor dette område, sagde Brian Mikkelsen.

Det styrkede fokus på landdistrikterne, som det kommer til udtryk i den kommende bestemmelse om en lovs effekter på landdistrikterne, vil blive indarbejdet i Justitsministeriets vejledning om lovforsberedende arbejde, oplyste ministeren.

"Vækst og udvikling i hele Danmark er et meget vigtigt element i regeringsgrundlaget. Derfor er det også naturligt, at regeringen nu sørger for et styrket fokus på landdistrikterne i hele lovgivningsprocessen. Det gør vi ved at opdatere de relevante vejledninger, som bruges, når der laves lovgivning herhjemme."

Erhvervsminister Brian Mikkelsen (K)

Ordførere: Derfor er



"Det handler dybest set om, at Folketinget hellere vil have æren for, at de ældre får mad, end at vi lader kommunerne tilrettelægge det."

Andreas Steenberg (R)



"Kommunalt selvstyre er, at man tager både æren og tæskene og siger: 'Det er os, der tager beslutningen.'"

Carl Holst (V)



"Der er sådan lidt one size fits all over den måde, som vi tænker kommunalpolitik på, og det er ærgerligt, for sådan er det jo ikke. På Mors er man måske mere indstillet på, at man skal køre sine børn til fritidsaktiviteter, end man ville være i Køge. Allerede dér er vi forskelligt indstillede."

Kirsten Normann Andersen (SF)



"Når noget er gået skidt i kommunerne, har man sagt, at det kommer fra Christiansborg, og når noget er gået godt, så har man selv taget æren."

Susanne Eilersen (DF)

Der er enighed om diagnosen: Selvstyret er i krise - men kuren ser forskellig ud henover det politiske spektrum. Et opgør med centralisme og regnearkskultur synes dog at være på vej.

Kommunen sætter i interviews med partiernes kommunalordførere fokus på det kommunale selvstyre, medierne og regelforenkligning. Dette er første del.

Af Arne Ullum
arne@dk-okonomi.dk

Det var en aften i slutningen af november. TV 2's seere oplevede med egne øjne, at den 78-årige Hans Schuster ikke havde fået skiftet sin ble på et plejecenter i Bjerringbro ved Viborg.

Udsendelsen afslørede ikke blot et angiveligt problem med kvaliteten på et plejecenter i et konkret tilfælde. Den efterfølgende debat synliggjorde også det, som mange opfatter som en dybere krise for det kommunale selvstyre.

Den socialdemokratiske formand for ældre- og sund-

hedsudvalget i Viborg, Mette Nielsen, havde allerede inden programmet igangsat et ekstraordinært uvildigt tilsyn, som ikke viste generelle kvalitetsproblemer på plejecenteret - i øvrigt præcis som det ordinære tilsyn fra foråret heller ikke gjorde. Alligevel blev sagen på rekordtid løftet fra Viborg Kommune til Christiansborg, hvor politikerne stod i kø for at kommentere sagen på TV 2 News og de øvrige medier.

I det kommunalpolitiske Danmark ses Folketingets indgriben i en konkret kommunal sag som et angreb på det kommunale selvstyre. Og

blandt de kommunalpolitiske ordførere i Folketinget er der da også bred enighed om, at selvstyret er udfordret - men der er ikke enighed om diagnosen.

- Det kommunale selvstyre er under gigantisk pres. Først kom strukturreformen, og da man havde kørt den ind, så får du krisen og nogle meget, meget skræppe kommuneaftaler og fald i indtægter. Og nu kommer presset fra ældreudgifter. Det presser det kommunale selvstyre, for så er der meget lidt råderum til andet end at få driften til at fungere, siger Magnus Heunicke (S).

Ifølge SF's kommunalordfører Kirsten Normann Andersen (SF), der var en af de politikere, som kaldte ældreministeren i samråd om den våde ble, er sagen et udtryk for de stramme økonomiske rammer i deres yderste konsekvens.

- Den våde ble er interessant for medierne at fortælle om, og den er vigtig for borgerne at diskutere, fordi den er udtryk for en standard, som ingen i hverken kommunerne eller her på Christiansborg kan være tilfreds med, siger hun.

Heunicke opfatter det direkte som sundt for demokratiet, når Folketinget tager

udgangspunkt i konkrete eksempler for at diskutere, om de økonomiske rammer er rimelige.

Ifølge Finn Sørensen fra Enhedslisten er de stramme økonomiske rammer årsagen til, at det kommunale selvstyre er "i terminalfasen". En anden vigtig årsag er, at New Public Management har medført et stort spild.

- Hovedparten af det spild, der foregår i kommunerne med at dokumentere alting, er styret af ønsket om at konkurrenceudsætte - for du kan ikke konkurrenceudsætte de offentlige opgaver, hvis de ikke kan måles og vejes. Det er årsagen til det meste af det kontrol- og dokumentationshysteri, siger Finn Sørensen.

Skal tage ansvar

Mens Finn Sørensen vil give kommunerne lov til at opkræve de skatter, som er nødvendige for at levere en god service, så er opfattelsen blandt de øvrige partier, at kommunernes økonomi nødvendigvis må være styret.

- Selvfølgelig bliver nogen nødt til at tage fat på, hvordan vi bruger vores penge mest fornuftigt, og hvordan vi kan fordele dem mest fornuftigt på landsplan, siger Kirsten Normann, der som resten af oppositionen er

uenig med regeringen i, hvor stor eller lille væksten i de kommunale budgetter skal være.

Hos Venstre afviser kommunalordfører Carl Holst, at løsningen er flere penge til kommunerne. Han er i stedet optaget af, at kommunerne tager ansvar og viser, at de kan løse serviceopgaverne indenfor de givne rammer, så der ikke opstår sager, hvor landspolitikkerne og medierne siger, "at det kan simpelthen ikke være meningen".

- Jeg oplever ikke, at det kommunale selvstyre er svaret, når der opstår et problem, siger den tidligere regionsrådsformand og peger eksempelvis på, at flere kommuner forsøgte at løbe fra ansvaret, da man i den enkelte kommune skulle beslutte, om borgmestre og andre ledende kommunalpolitikere skulle have mere i løn.

- Kommunalt selvstyre er, at man tager både æren og tæskene og siger: 'Det er os, der tager beslutningen.' Hvad bliver det næste? At landspolitikkerne skal beslutte, hvilke skoler der skal lukkes? siger Carl Holst.

Han understreger, at det problem vender to veje, fordi folketingspolitikkerne også har travlt med at tage æren for det gode.

Susanne Eilersen fra DF er ved siden af folketingsjobbet også viceborgmester i Fredericia Kommune, og hun mener at kommunalpolitikkerne bør se kritisk på sig selv.

- Kommunerne skal også være aktive og komme på banen og sige, at de gerne vil det kommunale selvstyre. Det har lidt været sådan, at man har sat sig ned på bagerste række. Når noget er gået skidt i kommunerne, har man sagt, at det kommer fra Christiansborg, og når noget er gået godt, så har man selv taget æren. Man skal selv turde tage fat om nældens rod, når noget er gået skidt, og sige: 'Det kan vi som kommune godt gøre bedre, og det lægger vi os i selen for', siger Susanne Eilersen.

Hos den radikale kommunalordfører peger fingrene lidt mere ind mod landspolitikkerne. Han mener, at folketingspolitikkerne ofte kræver indgreb, kontrol og nye regler, fordi man dermed kan vise vælgerne, at man gør noget.

- Det handler dybest set om, at Folketinget hellere vil have æren for, at de ældre får mad, end at vi lader kommunerne tilrettelægge det, siger Andreas Steenberg (R).

- Der har bredt sig en sygdom på Christiansborg. Vi har aldrig haft så stramme ram-

selvstyret udfordret



”Hovedparten af det spild, der foregår i kommunerne med at dokumentere alting, er styret af ønsket om at konkurrenceudsætte – for du kan ikke konkurrenceudsætte de offentlige opgaver, hvis de ikke kan måles og vejes.”

Finn Sørensen (EL)



”Der har bredt sig en sygdom på Christiansborg. Vi har aldrig haft så stramme rammer for kommunerne rent økonomisk. Samtidig giver vi fra Christiansborg rekordsmå frihedsgrader til kommunerne.”

Magnus Heunicke (S)



”Jeg vil gerne lovgive så tydeligt, at der ikke er en del af kommunerne, som fortolker det helt forkert til ulykke for borgerne – men på den anden side gerne sætte kommunerne fri.”

Torsten Gejl (AL)



”En lille husmand, i et hus, der er 500.000 kroner værd, skal give 100.000 kroner for at rense sin egen lille prut, mens landmanden kan køre gylle ud for titusindvis af svin lige udenfor døren.”

Villum Christensen (LA)

mer for kommunerne rent økonomisk. Samtidig giver vi fra Christiansborg rekordsmå frihedsgrader til kommunerne, siger Heunicke (S), der af partiformand Mette Frederiksen er sat i spidsen for det, hun kaldte #fingrene væk-reformen, som skal sikre kommunerne og den enkelte medarbejder mere plads til at bruge sin faglighed.

Opgør med centralismen

Uanset at politikerne er uenige om diagnosen, så er alle enige om, at den kraftige styring fra staten er til skade for produktiviteten, kvaliteten og medarbejdernes arbejdsglæde i kommunerne.

- Jeg vil mene, at du kan drive den offentlige sektor meget mere effektivt og billigt, hvis medarbejderne synes, at det er fedt og giver mening, og at de gør en forskel for de mennesker, som de gerne vil gøre en forskel for, siger Andreas Steenberg.

De fleste ordførere peger på, at færre centrale regler vil betyde, at både politikerne og medarbejderne i kommunerne ofte kunne vælge en lokal løsning, som var både bedre og ofte billigere.

- Der er sådan lidt one size fits all over den måde, som vi tænker kommunalpolitik på, og det er ærgerligt, for sådan

er det jo ikke. På Mors er man måske mere indstillet på, at man skal køre sine børn til fritidsaktiviteter, end man ville være i Køge. Allerede dér er vi forskelligt indstillede, siger Kirsten Normann Andersen.

Villum Christensen fra Liberal Alliance nævner et eksempel, hvor man i Slagelse er tvunget til at kræve kloakering på et lille landhus, selv om miljøteknikerne godt ved, at der ikke vil være et målbart udslip fra en septiktank, fordi den nærmeste å ligger 2,5 kilometer væk.

- En lille husmand i et hus, der er 500.000 kroner værd, skal give 100.000 kroner for at rense sin egen lille prut, mens landmanden kan køre gylle ud fra titusindvis af svin lige udenfor døren, siger Villum Christensen, der kræver større frihed til at vurdere sagerne lokalt.

Men kommunerne skal også passe på, at de ikke blot overtager centralismen. I Slagelse Kommune, hvor Villum Christensen er byrådsmedlem, har man eksempelvis centraliseret skolepedellerne og sekretærene og dermed beskåret eksempelvis pedellernes mulighed for at tilrettelægge arbejdet, så der også lige er tid til at skrue en kulisse til skolekomedien sammen.

- Man tror, at fordi man har skabt store enheder, så sparer man ledelseslag og bygninger, og så bliver det billigere. Men jeg tror også, at nogle organisationer derude er blevet for store til, at de kan skabe mening. Hvis ikke ansvaret for opgaver bliver meget specifikt defineret, så tænker folk jo, at så er der andre, som tager ansvaret, siger Andreas Steenberg (R).

Opgør med bogholderen

De seneste 20 år har regnearkene indtaget det offentlige og den politiske verden. Det har ifølge flere ordførere skadet det kommunale selvstyre, fordi regnearkene og centrale krav til processer er gået ud over den sunde fornuft og den ærlige politiske dialog.

Carl Holst påpeger, at folkevalgte ikke skal bedømmes på deres evner som bogholdere, men på deres værdier.

- Og værdien kunne være, at fremtidens skoler måske skal have et lidt større volumen for at sikre den nødvendige faglighed. Små sygehuse skal ikke kun lukkes på grund af økonomi, men fordi specialiseringen giver det bedre sundhedsvæsen, siger han og kritiserer politikerne for, at de alt for hurtigt trækker økonomikortet, når man eksempelvis lukker små skoler.

Hos Alternativet er Torsten Gejl optaget af, hvordan New Public Management har skadet ikke bare det kommunale selvstyre, men også borgerne møde med det kommunale personale.

- Det er en regnearkstankgang, hvor du får sådan noget system-velfærd, hvor sagsbehandleren skal afkrydse en masse skemaer. Og hvis borgeren kommer med nogle bestemte svar, så skal man udskrive bestemte løsninger, siger han og erkender, at en del af de stive regler er indført, fordi landspolitikerne vil sikre sig, at der ikke sker fejl.

Kirsten Normann Andersen (SF) refererer til forsøg, der har vist, at regnearkskulturen skaber mindre fokus på løsninger og mere fokus på borgernes problemer - simpelt hen fordi problemer udløser penge, mens løsninger medfører færre bevillinger.

- Hver gang noget lykkes, så mister de jo ressourcer. Hvis man derimod lader et område få en bestemt sum penge, som de skal bruge til at løse en opgave, så kan man frigøre ressourcer ved at løse problemerne og dermed få råd til at tage beboerne med på skovtur, siger Kirsten Normann Andersen. Alle ordførerne erkender dilemmaet mellem på den ene side at ville gøre

op med centralisme og regler og på den anden side Folketingets ønske om at sikre centrale mål om kvalitet og økonomi.

- Jeg vil gerne lovgive så tydeligt, at der ikke er en del af kommunerne, som fortolker det helt forkert til ulykke for borgerne - men på den anden side gerne sætte kommunerne fri, siger Torsten Gejl (AL).

Puljer er bondefangeri

Flere af ordførerne erkender, at en del af problemet er systemet med, at kommunernes økonomi aftales i juni mellem regeringen og KL, mens finansloven forhandles i november.

- Det er bondefangeri. I juni måned sætter vi kommunerne til at spare, og i oktober kommer man så med nogle penge (ved forhandlingerne om finansloven, red.), og tit så modsvarer de ekstra penge jo bare besparelsen, siger Andreas Steenberg.

Enhedslisten er principielt enig i kritikken, men så længe partiet ikke kan få flertal for at give kommunerne flere penge ved kommuneforhandlingerne, så er det den eneste mulige vej.

- Det er dødsdømt på forhånd bare at sige: Send flere penge som bloktilskud. Så

har man kun finanslovsforhandlingerne tilbage, hvor man kan komme igennem med opbakning fra folkestemningen og politisk pres - som det skete med ældremillionen, siger Finn Sørensen (EL).

For Dansk Folkeparti handler det også om, at partiet ved kommuneforhandlingerne er afskåret fra at få direkte indflydelse på, hvilke områder der skal prioriteres.

- Det har altid været sådan, at finansloven gør, at man har mulighed for som politisk parti at sætte en politisk dagsorden i forhold til de emner, som partiet føler er vigtige, siger Susanne Eilersen (DF).

I Viborg ærgrer formanden for Ældre- og Sundhedsudvalget sig over, at folketingspolitikerne på den måde bilder borgerne ind, at der er ekstra penge til de ældre, fordi kommunen har fået 16,7 millioner kroner fra værdighedsmilliarden.

- Folk kan ikke forstå, at landspolitikerne tager med den ene hånd og putter et plaster på såret med den anden hånd - som så ikke engang dækker såret, siger Mette Nielsen (S) med henvisning til, at kommunernes samlede udgifter falder.



”Jeg er en drømmer - ikke en bureaukrat”

Vallensbæks borgmester er entreprenør by heart. Han hepper på fremtidens unge og dur ikke til at sidde på sine hænder. Kom med bagom **Henrik Rasmussen** (K), der drømmer om en (næsten) mailfri verden.

Bagom borgmesteren

Af Hanne Korvig
hanne@kommunen.dk

Hvad er din største politiske ambition for 2017?

Udover genvalg? Det er at holde fokus på vores udvikling til Smart City, hvor vi opgraderer både teknologisk og socialt. Grundlæggende er vi optagne af at skabe et fundament for de unge, så deres drømme kan blive til virkelighed, og vi er meget inspirerede af deres egne bud på tek-

nologiske løsninger. Samtidig har vi fokus på at bygge sociale broer mellem generationerne med ældre læsetanter i folkeskolen, unge besøgsvenner på plejecentrene og fastelavnsfester mellem daginstitutioner og seniorhuse.

Hvor var du i dit liv som 25-årig?

Da var jeg i gang med at ud-danne mig til bygningskonstruktør på Byggeteknisk Højskole på den internationale linje. Jeg var ekstremt håbefuld og ambitiøs og single. Jeg var ikke i tvivl om, at byggeri og arkitektur skulle være min fremtid.

Hvis du ikke var blevet politiker, så var du blevet ...?

Selvstændig erhvervsdrivende. Jeg er en developer, en entreprenør. Jeg havde al-

drig troet, at jeg skulle blive politiker. Men jeg må sige, at borgmesterposten matcher virkelig godt med at være en udvikler, der ikke kan sidde på sine hænder.

Hvad er der altid på dit natbord?

Et vækkeur. That's it! Jeg ved godt, man helst skal sige, at man har en stor, fed bog liggende. Men det har jeg ikke. Jeg læser, når jeg løber. Tre gange om ugen får jeg kørt en masse bøger ind, både skøn- og faglitteratur. I øjeblikket lytter jeg til 'Natmanden' - en krimi af norske Jørn Horst. Før den 'Det forsvundne bibliotek', 'Din næste karriere', 'Forførelsen', 'Kvinden i toget' ... Det er så mega afslappende.

Hvad er det sidste, du gør, inden du går i seng?

Kysser mine børn godnat, når jeg har dem hver anden uge.

Hvilken politikers hjerte, hjerne og holdning beundrer du?

Poul Hansen, vores tidligere borgmester. Jeg husker ham helt fra jeg var dreng. En karismatisk mand, der turde tænke nyt og anderledes. Han er klart grundlæggeren af den særlige kultur og ånd, vi har i Vallensbæk. Og så Bertel Haarder og Per Stig Møller - begge utrolig dygtige politikere, som jeg fik lov til at arbejde under i Folketinget. De turde udfordre embedsværket, når de troede på noget andet. Jeg så det, og jeg tog det med mig. Modet til at turde udfordre, når det føles rigtigt.

Hvilken begivenhed har haft størst betydning for dit liv?

Fredag den 30. november 2007 klokken 10.00 skulle jeg op på den nationale talerstol for første gang. Jeg glemmer det aldrig. Jeg rystede simpelthen, så man tror, det var løgn. Jeg skulle tale om lov nr. 23: Ændringer af loven om folkeskolen i Grønland! Christine Antorini kom hen bagefter og gav mig et stort kram og sagde: "Godt gået." Min tid i Folketinget var en fantastisk prøvelse. The big step!

Hvad er dit yndlingsmotto?

Kun døde fisk flyder med strømmen.

Hvad er det vigtigste, du har lært af dine forældre?

Livet! Uden min mor og far var det her jo slet, slet ikke gået. De er mit fundament, og

Henrik Rasmussen er glad for motion. Her på sin mountainbike i skoven. "Jeg cykler kun om sommeren. Om vinteren er det for farligt. Husk på - jeg er jo en gammel mand! Jeg gider ikke at ligge og rode rundt med et brækket kraveben."

Foto: Kim Matthäi Leland



de har lært mig og vist mig, at ligegyldigt, hvor slem virkeligheden er, så er løgner værre.

Hvad er det vigtigste råd, du vil give videre til dine børn?

Vær åben og nysgerrig på livet. Lær noget nyt hver evig eneste dag.

Er du god til at balancere mellem arbejdsliv og privatliv? Være offline?

Ja. Og jeg joker tit med at indføre det første e-mail-fri rådhus, ha ha. Vi bruger alt for megen tid på at sidde og CC'e hinanden. Jeg er en drømmer, ikke en bureaukrat! Vi skal ud og se hinanden i øjnene i stedet for at sidde bag en skærm. Sådan har jeg det også med min familie. Jeg tager faktisk aldrig arbejde med hjem. En skils-

Blå bog

► **Henrik Rasmussen (K)**

► **46 år**

► **Borgmester i Vallensbæk siden 2010**

► **Enlig far til to børn på 13 og 15 år**

misse har også lært mig at prioritere mine børn meget mere - de er bare det vigtigste. Lige nu er de i en alder, hvor der foregår rigtig meget, og hvor vi har nogle forrygende diskussioner om retfærdighed, nøgenhed, religion, kunst ...

Hvad ville du gerne være fri for i dit arbejde?

E-MAILS!

Hvad kan gøre dig bange?

Disruption. Jeg kan simpelt hen ikke lide ordet. Det gør mig bange, at vi mennesker har besluttet os for, at vi skal undergrave og nedbryde eksisterende ting, bare fordi vi kan.

Passer mottoet: Bag enhver succesfuld mand (kvinde) står en stærk kvinde (mand) - på dig?

Det familiære er vigtigt. Det vil jeg ikke benægte. Jeg laver en milliard fejl, men jeg lærer også af dem. Man brillerer ikke solo, men sammen.

Når jeg ser et dansegulv, så ...
- danser jeg! Jeg er absolut ikke nogen god bænkevar-

Vallensbæk Kommune: Seks gode og en øjebæ

Hvad er din yndlingsrestaurant?
Spisestedet Mosen

Hvad er din yndlingsudsigt?
Fra Vallensbæk Havn

Hvad er det mest romantiske sted i byen?
Landsbykirken og havnen

Hvilken butik ville du helst ikke undvære?
Apoteket. Ellers Kultur- og Borgerhuset, hvis man må kalde det en butik?

Hvad er byens bedste kulturtilbud?
Gadekærkoncerten i august

Hvad vil du gerne have, at din by skal være kendt for?
At vi har fokus på de unges fremtid!

Hvad er byens største øjebæ?
Fjernvarmecentralen

mer. Dans er vidunderligt bekræftende: Man giver og får tre minutter med fuld attention til den, man danser med. Når jeg selv sætter musik på? Så er det opera, Queen eller Bowie.

Hvad ved dine bysbørn ikke om dig?

Der er en masse ting, de heldigvis ikke skal vide. Jeg er et menneske af kød og blod, og det er jeg stolt af. Jeg vil have lov at være politiker, når jeg er politiker, og privat, når jeg er privat.

Hvilket eftermæle vil du gerne have som borgmester?

At have leveret noget, der var bedre end det, jeg selv modtog. Og at mit udgangspunkt altid var et ja! ○

Ordførerne



Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Susanne Eilersen (DF)**

KOMMUNALE UDBUD: VALGFRIHED ELLER EN SPAREØVELSE?

At man som borger har valgmuligheder er altafgørende, også når man bliver gammel og afhængig af andres hjælp. Så vil man stadig gerne have mulighed for selv at vælge den eller dem, man ønsker hjælpen af, hvilke mennesker der skal komme i ens eget hjem, og gerne de samme hvis muligt.

Derfor er det vigtigt, at borgeren får mulighed for det frie valg, altså at borgeren kan vælge mellem et kommunalt og et eller flere private tilbud, når borgeren visiteres til pleje i eget hjem. Denne mulighed skal vi holde godt fast i, men den skal kigges efter i sømmene.

Der skal stilles større krav til kommunerne, når de udarbejder et kommunalt udbud; det må aldrig kun være et spørgsmål om penge, og at man udelukkende vælger det billigste tilbud. Det er vigtigt, at kommunerne kigger på robusthed, om et firma har en egenkapital, om det er et nystartet firma, at der er et pengeinstitut, der kan og vil stille en bankgaranti, og om den pris, de har budt, er realistisk set i forhold til den service, der forventes i den pågældende kommune, og så videre.

Desværre ser vi alt for ofte, at private hjemmeplejefirmaer kaster håndklædet i ringen, enten ved at de drejer nøglen om eller går konkurs.

For det første går det ud over borgeren, der pludselig står uden hjælp. Det kan være livstruende eller meget utrygt for den enkelte, ofte svage borger, og det er helt uacceptabelt.

Dernæst kan det blive meget dyrt for kommunerne, som med kort varsel må ud og finde erstatningspleje til de berørte borgere, ofte til en langt højere timepris. Og de medarbejdere, der er ansat i de private plejefirmaer, står uden job fra den ene dag til den anden.

Derfor må udbud af plejen aldrig blive en spareøvelse for kommunerne, men skal ses som en god service- og samarbejdspartner for den kommunale hjemmepleje.

Vi har desværre set alt for mange konkurrencer eller firmaer, der måtte give op, inden for de seneste år. Det er helt uacceptabelt, og der må stilles større krav til det udbudsmateriale, der udarbejdes.

Vi kan konstatere, at nogle kommuner har sparet på budgetterne til ældreplejen, selvom området har fået tilført penge de seneste år både i form af ældre milliarder og værdighedsmilliarden, samtidig med, at antallet af borgere over 80 år stiger. Penge fra Christiansborg, der politisk er øremærket til at højne serviceniveauet for ældre.

De private plejefirmaer har selvfølgelig også et ansvar, når de byder på en plejeopgave. De skal kunne levere en kvalificeret service med veluddannet personale, være økonomiske ansvarlige og være sig deres opgave bevidst.

Men vi må holde fast i, at ansvaret for, at borgerne får den rette pleje, ligger hos kommunen. Det er også kommunen, der udarbejder udbudsmaterialet og dermed er ansvarlig for, at de firmaer, der byder ind på opgaven, er robuste og erfarne nok til at kunne varetage opgaven forsvarligt.

Det er godt, at der er en fritvalgsordning for borgerne. Den bakker jeg helt og fuldt op om. Men der skal findes et styringsværktøj, som kommunerne skal bruge for at sikre økonomiske sunde samarbejdspartnere for kommunen, der varetager de ældres hjemmehjælp og pleje. Og derved skaber tryghed for borgeren og økonomiske ansvarlige budgetter i kommunerne. Vi bliver alle gamle ... ○

» **Kommenter Susanne Eilersens kolumne på kommunen.dk**



Af Allan Vendelbo. Frisk mund til byrødderne

Valget nærmer sig, og nye forventningsfulde kolleger er på vej ind i byrådene. Det er en god anledning til at sætte fokus på samarbejdskultur og trivsel på rådhusene. De nye skulle jo gerne få lyst til at blive.

Hold stress i skak i den politiske organisation

”Stress opstår særlig i politisk styrede organisationer, der benytter new public management”, siger en arbejdspsykolog ved Stressklinikken på Aalborg Universitet. Så vidt, så godt - og jeg tænker, der er nok noget om snakken.

Hvorfor skaber den politisk styrede organisation øjensynlig mere stress end andre organisationer? Hvad er det særlige ved den politisk styrede organisation?

Fælles for de fleste beskrivelser af den politisk styrede organisation er, at den politisk styrede organisation er præget af:

- kortsigtede mål
- hyppigt skiftende dagsordener
- krydspres
- brede uklare alliancer og forlig og dermed
- en del uklare mål.

I en undersøgelse gennemført af COK svarer de kommunale ledere i forhold til spørgsmål om ”Ledelse i implementering af kommunalpolitiske målsætninger”, at de særlig er udfordret i forhold til:

- at kunne oversætte politiske beslutninger, så de giver mening for medarbejderne
- at kunne navigere i modsætningerne mellem politikernes krav og medarbejdernes ønsker
- at kunne påvirke opad til det kommunalpolitiske niveau.

Der er med andre ord noget iboende i den politisk styrede organisation, som gør den særlig. Og dette noget giver nogle ganske specielle udfordringer, som den politiske leder skal være opmærksom på. Omvendt er der også vilkår, man som offentlig leder skal kende og acceptere.

Kortsigtede mål, hyppigt skiftende dagsordener, krydspres og uklare mål er alle forhold, der er velegnede til at udløse stress. Iboende i den politisk styrede organisation har vi altså et stresspotential, som man ikke ser i alle andre organisationer.

Det særlige stresspotential

Når de nyvalgte byråd rundt om i landet efter valget skal til at udøve deres politiske ledelse, vil det være hensigtsmæssigt at være opmærksom på det særlige stresspotential, der er i den politisk styrede organisation. Der kan naturligvis hentes inspiration og gode ideer til dette arbejde mange steder, men det er ikke nogen god idé at hente inspirationen på Christiansborg.

Eksemplerne Skat, Politi og udflytning af statslige arbejdspladser er vel nærmest eksempler på, at Christiansborgpolitikere har villet forstærke eller i hvert fald udløse det særlige stresspotential, der eksisterer i de politisk styrede organisationer. Ikke fordi der ikke bør følges forskellige politiske målsætninger med de statslige virksomheder, eller fordi der ikke skal arbejdes med radikale ændringer i den statslige sektors organisering, men fordi implementeringen af de politiske beslutninger ikke har haft fokus på at forebygge, at det indbyggede stresspotential bliver negativt udløst.

Selvfølgelig er det legitimt at forfølge politiske målsætninger om blandt andet at brede væksten i landet ud ved at flytte statslige arbejdspladser ud i landet. Men hvis forløb, overvejelser om videnstab, produktivitet nedgang og rekrutteringsudfordringer ikke er medtænkt, så er beslutningen truffet uden opmærksomhed på stresspotential, og så får beslutningen en række negative konsekven-

”Der kan naturligvis hentes inspiration og gode ideer til dette arbejde mange steder, men det er ikke nogen god ide at hente inspirationen på Christiansborg.”

ser, der kommer til at skygge for selve beslutningen og beslutningens hensigt. Resultatet bliver derfor let stress, deraf følgende sygemeldinger, nedsat produktivitet og kritik af den offentlige opgaveløsning - man kan næsten sige, at en ond cirkel er startet.

Sammenlign ikke med det private

Mange nye byråd vil givetvis kaste sig over en diskussion om sygefraværet og stressniveauet i kommunen. Hvad kan vi gøre for at få bragt sygefraværet ned? Kan vi reducere antallet af sygemeldinger, der er begrundet med stress?

Det er en vigtig diskussion, og den kræver løbende politisk opmærksomhed, men lad nu være med bare at forfalde til at sammenligne sygefraværet og stressniveauet i jeres kommune med sygefraværet og stressniveauet i den private sektor. Ikke fordi ambitionen ikke må være at få et sygefravær og stressniveau på niveau med den private sektor, men fordi sygefravær og stressniveau skal håndteres indenfor rammerne af den politisk styrede organisation.

Det bliver en af de meget centrale opgaver for de nye byråd at få drøftet, hvordan de centrale ændringer og fornyelser af det lokale velfærdssamfund skal gennemføres, uden at stresspotential bliver negativt udløst.

Træf endelig beslutninger, men ...

Når I skal diskutere og tage initiativer til fornyelse af det lokale velfærdssamfund, så husk at den politisk styrede organisation har et særligt stresspotential - husk at, I som politiske ledere har en betydelig påvirkning af dette stresspotential.

I må naturligvis gerne træffe politiske beslutninger, der ”stresser” medarbejderne, men husk så bare på at få kigget på de mange initiativer, der kan tages for at forebygge at denne stress bliver negativ. I må naturligvis gerne - i overført betydning - træffe ”beslutning om udflytning af arbejdspladser”, men husk så på at tage højde for videnstab, produktivitet nedgang, rekrutteringsudfordringer, midlertidig stigning i sygefravær og så videre.

Stresspotential i den politisk styrede organisation er til stede. Det er ikke ubetinget negativt. De politisk styrede organisationer er vant til store ændringer og skal fortsat ændres og udvikles. Stresspotential skal blot holdes for øje, når de politiske drøftelser sker og beslutninger træffes.

Allan Vendelbo har været kommunaldirektør i flere kommuner, direktør i SKI og kontorchef i KL. I dag er han pensionist, men arbejder freelance for Lundgaard Konsulenterne.





Af Michael Kjærgård. Ærlig talt

En læks anatomi

Der er altid en grund til det, når noget bliver lækket i utide. Nogen har en interesse i at få noget frem, enten fordi afsenderen af budskabet gerne vil have lidt ekstra ramspels på sig ved at servere udvalgte godbidder for et særligt begunstiget medie, eller det modsatte: Nogle (andre) vil gerne forpurre et forløb, der ellers var lagt til rette.

Tilsvarende er der altid en grund til det, når noget forsøges kørt under radaren. Nogle har en interesse i at få noget igennem, uden at andre opdager det, før det er for sent at hugge en bremse i - som regel, fordi det er en sag med stort balladepotentiale enten blandt dem, det har effekt for, eller i den brede offentlighed.

I tilfældet politik kan sidstnævnte oversættes til vælgerforargelse, og forargelse over noget, man har tænkt sig at gøre, håndteres bedst ved at få så lidt opmærksomhed som muligt. Forargelse over noget, man (andre) gerne vil forhindre, håndteres modsætningsvis bedst ved at skabe så megen opstandelse som overhovedet muligt.

Muligvis er det et rent tilfælde, men kombinationen af penge og politik - mere præcist: penge til politik, herunder til politikere - er leveringsdygtig i eksempler på alle aspekter af dette.

Omkring årsskiftet blev det illustreret, da byråd og regionsråd skulle tage stilling til afledte virkninger af en kraftig stigning i borgmester- og regionsrådsformandsvederlagene. I nogle



kommuner var det et stort emne både i byrådene og især i offentligheden, og hvad enten det nu skyldtes egne betænkeligheder eller kritisk lys fra vælgerne, så endte det med, at 23 byråd huggede bremsen i og undlod at tage imod den afledte vederlagsstigning til de mange byrådsmedlemmer og tre kun tog noget af den. De resterende 72 kommuner indkasserede, og en del af dem gjorde det uden overhovedet at gøre det til en sag med dagsordenspunkter og dokumenter. Samtlige regionsråd valgte den rent administrative løsning.

Ret meget lavere under radaren kan man ikke lægge sig.

En anden lavtflyvende pengeaftale var den fra sidst i november 2016 om en 40 procents

”Den, der lækkede den udvalgte bid af Vederlagskommissionens forslag, kan kun være tilfreds.”

stigning i den offentlige støtte til partiernes sekretariatsarbejde for folketingsgrupperne. Den aftale blev handlet af mellem gruppeformændene for Socialdemokratiet og Venstre, Henrik Sass og Søren Gade, og sluppet ud til offentligheden præcis på det tidspunkt, da alle politisk interesserede havde koncentrationen rettet mod regeringsomdannelsen fra V til VLAK. Alligevel kom der lidt blæst om aftalen, men ikke ret meget og i hvert fald ikke for 52 millioner kroner blæst. Men nu handlede det heller ikke om penge til politikerne selv denne gang, og det letter altid lidt på det.

Det gør det til gengæld i den aktuelle diskussion om folketingsmedlemmers og ministres pensionsvilkår. Ydermere handler det om noget, der er forsøgt solgt som en tilnærmelse af politikernes pensionsvilkår til pensionsvilkårene for almindelige dødelige, men som så alligevel viser sig at have elementer, som nærmest er det modsatte. Her er det ikke muligt at liste noget igennem, og det næstbedste er så at

være mange om at tage tævene i fuld offentlighed.

Det var det samme tilbage i maj sidste år, da et endnu større flertal botaniserede i det forslag fra Vederlagskommissionen, som i de første uger af 2016 gjorde et hæderligt forsøg på at luge ud i diverse særordninger for i stedet at gøre politikerlønningerne gennemsigtige og gennemsikrede. Et af tiltagene til dét var netop at normalisere pensionsforholdene, og en af måderne var at hæve lønnen til gengæld for at sænke pensionen, så politikere ligesom andre hovedsagelig aflønnes, mens de har jobbet og ikke efterfølgende.

Sidstnævnte del blev imidlertid torpederet grundigt med netop en læk af Model 2 jævnfør de indledningsvis nævnte kategorier: Nogen ville gerne forpurre et forløb, der ellers var lagt til rette. Omlægningen fra pension blev behændigt underspillet i lækken, så det indtryk, der stod tilbage, var en stor lønstigning - meget stor endda - som da også skabte så megen opstandelse, at den planmæssigt blev skudt ned i løbet af en formiddag, uden at Vederlagskommissionen havde haft en chance for at klargøre sammenhængen.

Resultatet: Politikernes pensionsvilkår overlevede dengang, og her i den seneste øvelse rummer tilpasningen af dem stadig nogle behagelige undtagelser for de berørte politikere. Den, der lækkede den udvalgte bid af Vederlagskommissionens forslag, kan kun være tilfreds.

DKJOB

Se alle aktuelle stillinger på www.dknyt.dk/stillinger



Økonomi- og IT-chef, Aalborg Kommune

Vi søger en Økonomi- og IT-chef til Familie- og Beskæftigelsesforvaltningen

Ansøgningsfrist: 27/03/2017



Stabschef for Politik og Analyse

Har du ambitioner om at være direktør i en dansk kommune om fem år?

Ansøgningsfrist: 17/03/2017



Tilsynschef med blik for drift og personaleledelse, Arbejdstilsynet, Kolding

Er du resultatorienteret, og kan du stå i spidsen for en engageret medarbejdergruppe med forskellig faglig baggrund?

Ansøgningsfrist: 15/03/2017



Økonomi- og strategichef, Horsens Kommune

Vi søger en økonomi- og strategichef til vores Miljø- og Teknik afdeling.

Ansøgningsfrist: 15/03/2017



Kommunalfaglig chefkonsulent til beskæftigelses- og socialområdet, COK

Vi søger en fagligt stærk og forretningsorienteret chefkonsulent til vores kontor i Herlev.

Ansøgningsfrist: 13/03/2017



Afdelingschef for strategi og HR i Center for Politik, Kultur & Strategi, Lyngby-Taarbæk Kommune

Kan du skabe retning og resultater og er du en inspirerende leder, med stort fokus på samarbejde og kommunikation, så har vi jobbet til dig.

Ansøgningsfrist: 13/03/2017



Økonomi-, personale- og IT chef, Rådhuset - Fanø Kommune

En lille kommune i vækst skal have ny Økonomi-, Personale- og IT-chef.

Ansøgningsfrist: 08/03/2017



Leder af ny Udførerenhed - udsatte børn og unge, Silkeborg Kommune

Kan du skabe helhed og sammenhæng i tilbud til udsatte børn og unge? Så er du måske den kommende leder af vores nye Udførerenhed!

Ansøgningsfrist: 07/03/2017

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt. debatognavne@kommunen.dk



"Regeringen konstaterer, at udlicitering af ældrepleje skaber problemer - og konstaterer samtidig, at vi skal udlicitere mere?"

Kirsten Normann Andersen (SF), ældre- og sundhedsordfører, på Twitter

Ikke tvang, men dialog fører til inklusion

o integration

Af Ahmet Demir, psykoterapeut og familievejleder

På det sidste har vi været vidne til en konkurrence mellem Dansk Folkeparti (DF) og Socialdemokratiet (S) om integration af etniske minoriteter. DF's integrationsordfører Martin Henriksen har foreslået at tvinge børnene til blandt andet at gå i kirke; S vil have indført en lov, der forbyder bederum på uddannelsesinstitutioner. Som jeg forstår det, er begge partiers hensigt at inkludere etniske minoriteter.

Med 35 års erfaring i familiebehandling og arbejde med udsatte minoritetsfamilier mener jeg at have et bud på, hvordan disse budskaber kommer til at virke på målgruppen, og hvad minoritetsfamilierne er optaget af, og hvad der fylder i deres hverdag.

Min erfaring med udsatte familier viser, at størstedelen af dem ønsker at være en del af samfundet. Forældrene siger til deres børn, at de skal passe deres skole, at de skal lære dansk for at klare sig i skolen, og at de skal få en uddannelse. De vil ikke have, at deres børn bliver en belast-



Psykoterapeut og familievejleder Ahmet Demir efterlyser dialog og samarbejde frem for tvang ved inklusionen af etniske mindretal. Genrefoto: Mikkel Berg Pedersen / Polfoto

ning for samfundet. Det viser mig, at forældrene ønsker, at de selv og deres børn bliver inkluderet i samfundet.

Jeg oplever ikke, at disse familier taler om kultur og religion. De er optaget af mange andre temaer, for eksempel fattigdom, sygdom, arbejde/arbejdsledighed og familie. Mange er i en identitetskrise, hvor de hverken føler sig hjemme i deres hjemland eller det danske samfund. De

kan være usikre og utrygge og have mistet håbet til fremtiden.

En stor del af de familier, jeg taler om, har højst sandsynligt ikke hørt de to partiers bud. Hvis de har hørt dem, ville de sige nogenlunde følgende: '... hverken du eller politikerne skal tale om vores integration - find hellere en løsning på, hvordan jeg kan købe min medicin eller købe skoleost til mit barn ... vi har

masser af problemer, men I taler om at gå i kirke eller forbyde bederum på universiteterne ...'

Jeg mener, at de to partiers budskaber på ingen måde er med til at anerkende disse grupper. Jeg mener, at religion er det enkelte menneskes valg, så man kan ikke tvinge etniske minoritetsbørn i kirke. Mange af de familier, jeg har arbejdet med gennem årene, har frivilligt ladet de-

"Jeg undrer mig over, at partierne vil skabe inklusion med tvang eller forbud. For mig ligner det mere et kapløb om stemmer op til kommunalvalget."

res børn deltage i folkeskolens kristendomsundervisning.

Jeg undrer mig over, at partierne vil skabe inklusion med tvang eller forbud. For mig ligner det mere et kapløb om stemmer op til kommunalvalget, og jeg synes ikke, at etniske minoriteter skal bruges som middel til at skaffe stemmer.

Etisk synes jeg ikke det er i orden at bruge menneskers elendighed for at opnå politisk magt, og jeg tager personligt stærk afstand fra de to partiers holdninger. Jeg vil hellere udfordre partierne ved at spørge: "Hvad gør I helt konkret for at hjælpe udsatte samfundsborgere?" Før politikerne tager hånd om det, der fylder i og optager familierne, har jeg svært ved at tro, at vi kan tale om inklusion.

Jeg mener, at dialog er vejen til inklusion af udsatte familier. Derfor synes jeg, at alle politikere i debatter om etniske minoriteter skal være var-

somme med deres retorik og ikke primært tale om gruppen som et problem for samfundet. Politikerne skal være brobyggere på tværs af kulturer.

I stedet for at tvinge børn i kirke og forbyde bederum skulle man hellere samarbejde på tværs af faggrupper om fælles visioner og konkrete handleplaner, så institutioner og familie arbejder sammen om at støtte børn på et tidligt tidspunkt, så de får pædagogisk kontakt til forskellige kulturer og forhåbentlig udvikler sig til globale samfundsborgere, der selv vælger, om de vil gå i kirke, moské eller noget helt andet. Det er deres menneskeret.

Jeg savner en konkret, målrettet, fælles, handlingsorienteret indsats for at inkludere udsatte grupper i samfundet. Tvang og forbud fører ikke til inklusion, men kan tværtimod medføre, at disse grupper bliver ekskluderet fra samfundet. (forkortet af red.)

Kulegravning af konkurser skal have alt med

o plejekonkurser

Af Rasmus Larsen Lindblom
velfærdspolitisk fagchef i Dansk Erhverv

Regeringen har netop meldt ud, at den vil lancere en kulegravning af konkurser i hjemmehjælp. Den kulegravning bakker Dansk Erhverv op om. Udgangspunktet skal være at se på de ulige konkurrencevilkår mellem private leverandører på den ene side og så kommunerne på den anden.

I øjeblikket er det sådan, at banen er meget ujævn. Kommunerne har over en bred kam ganske enkelt bedre vilkår. Det er konkret et kæmpe problem, at lovgivningen begrænser de private virksomheder og helt specifikt ikke garanterer borgeren frit valg og sammenhæng på tværs af ydelser.

Det er også helt skævt, at kommunerne - efter et udbud - kører til højere priser end de private. I Dansk Erhverv mener vi desuden, at

borgeren skal garanteres langt bedre information om det frie valg. I dag er det cirka en tredjedel, der ikke kender deres ret til selv at vælge. Alt dette skal undersøgelsen blotlægge, og vi ser meget gerne, at der også efterfølgende bliver handlet fra politisk hold, sådan at banen bliver mere jævn og de forskellige aktører får mere ens vilkår.

I dag er det cirka hver tredje borger, som har valgt en privat leverandør. De ældre har siden 2013 i stadig stigende grad taget det frie valg til sig, og undersøgelser viser, at de er glade for at kunne vælge.

Det er således udenfor diskussion, at de private aktører er kommet for at blive. Og fremadrettet er det selvfølgelig meget vigtigt, at vi får fjernet de barrierer, som der eksisterer på området lige nu. o

"I øjeblikket er det sådan, at banen er meget ujævn."

Gode takter i regeringens initiativ mod plejekonkurser

o plejekonkurser

Af Dennis Kristensen
forbundsformand i FOA

Plejekonkurserne er et fælles problem og et fælles ansvar, det kan ikke løses i den enkelte kommune. Det har vi set alt for mange sørgelige eksempler på. Derfor er jeg glad for, at regeringen nu sætter sig i spidsen for at finde en løsning, der vægter kvalitet over pris. Jeg lover, at FOA vil deltage konstruktivt i arbejdet.

Siden markedet for privat ældrepleje for alvor blev konkurrenceudsat i 2013 har Danmark set 38 konkurser i den private del af ældreplejen. Det viser tal fra Konkursindex.dk, der opdateres af FOA. Konkurserne har minimum ramt 11.000 ældre og over 1.600 ansatte siden 2013.

Jeg glæder mig over, at regeringen har modet til at adressere et af de største problemer ved udlicitering af ældre-



Vi må ikke komme til at lave en motorvej ind på plejemarkedet for useriøse aktører, advarer Dennis Kristensen. Foto: Søren Skarby

plejen. Det handler om, at kommunerne vægter kvalitet alt for lavt, når de udbyder den kommunale ældrepleje.

"Plejekonkurserne er et fælles problem og et fælles ansvar."

Pris bør aldrig vægtes over kvalitet, og derfor henstiller vi i FOA til, at kvalitet altid skal vægtes over 50 procent, når kommunerne sender deres ældrepleje i udbud.

Vi mangler dog et afgørende element, nemlig at der ikke må konkurreres på løn- og ansættelsesvilkår, når kommu-

nerne sender ældrepleje i udbud. Ellers laver man en motorvej ind på markedet for useriøse aktører, der underbyder den faglige kvalitet og kan udkonkurrere de dygtige og seriøse private aktører med urealistisk lave tilbud, hvilket øger konkursrisikoen.

21

procent af danskerne er engagerede i deres arbejde, hvilket faktisk gør danskerne til de mest jobtilfredse i hele Vesteuropa.

Kilde: Zetland og State of the Global Workplace Report, Gallup 2013



Hjælp, min arbejdsplads flytter til provinsen! Når chokket har lagt sig, kommer de mange spørgsmål. Her er nogle af svarene.

Jeg forstår godt, hvorfor der er frygt og usikkerhed på statslige arbejdspladser, når regeringen vil udflytte i tusindvis af dem til provinsen. Hvis man sidder godt i en statslig styrelse, i Skat eller et tredje sted, og den så pludselig skal ligge i Ringkøbing, Vordingborg eller på Bornholm, kan verden ved første øjesyn synes at synke i grus og hele den tilværelse, man har bygget op, at skride fra hinanden.

Skal man rykke med arbejdspladsen et godt stykke mod vest eller ud i Østersøen? Eller skal man blive jobbet kvit og blive hjemme? For hvad er egentlig trykkest - at beholde jobbet og rejse eller beholde sin base og tage sin afsked? Jeg kan godt forstå, hvis spørgsmålene står i kø, som var det værre end den værste dag på Køge Bugt Motorvej.

Men måske behøver man ikke helt at fortrivle. Det gælder - hvor enkelt det end lyder - først og fremmest om at gøre noget ud af planlægningen, før man tager beslutningen om at flytte med sit arbejde eller ej. Jeg tror, at det er vigtigt at tage nogle gode snakke og undersøge, hvilket liv der venter én. Tryghed er nøglen, og det er meget vigtigt, at familien får svar på en masse spørgsmål, og at logistikken omkring et nyt liv og en ny hverdag går op, hvis hele familien skal se fidusen i flytningen og komme af sted.

Måske viser provinslivet sig endda at have sine fordele. Det er faktisk, hvad jeg oplever daglig i mit arbejde som tilflytterkonsulent på Bornholm, hvor jeg rådgiver folk om alt fra jobmuligheder til børn og netværk. I løbet af 2016 er det blevet til mere end 1100 tilflyttere på denne østlige udpost i det smukke "Vandkantsdanmark", som vi også kaldes. Nå, tilbage til planlægningen. Lad os tage spørgsmålene - ét for ét.

Skal vi rykke til provinsen?

Måske er det faktisk ikke helt dumt at rykke til provinsen, hvis ens arbejdsplads flytter. Det kunne for eksempel betyde en forfremmelse på basis af ens anciennitet, da alle kolleger jo ikke rykker med ud i landet. Dermed kan man måske springe et trin opad karrierestigen, når man i forvejen er ved at rykke sig rent fysisk. Er man i et parforhold, er det naturligvis ikke nok med ens egne karrierespring. Det forstår jeg om nogen, da jeg selv har taget springet til vandkanten sammen med en partner. Heldigvis kan der sagtens være gode muligheder for ham eller hende også.

Her er fem gode råd til, hvad I skal starte med at undersøge:

- Tag på besøg i det område, hvor du skal arbejde i fremtiden, og tjek jobmulighederne ud.
- Kontakt en tilflytter- eller bosætningskonsulent, hvis sådan én findes i området. Book et personligt møde og fortæl, hvilke ting I ønsker at få svar på.
- Undersøg, hvilke muligheder der er for job til din partner.
- Undersøg skole/børnehave- og fritidstilbud.
- Få vurderet jeres nuværende ejerbolig. Hvis I har en friværdi, hvilke muligheder kan det så give?
- Når I har besøgt jeres måske kommende



Når statslige arbejdspladser flytter ud, tvinges familien til at tage en stor beslutning. Rune Holm, tilflytterkonsulent på Bornholm, peger her på de mange fordele, der er ved at rykke med jobbet til udkanten. Foto: Privat

hjemby eller landsdel, tag da hjem og træk en god flaske vin op, sæt jer ned og tal det hele godt igennem. Har området de tilbud, I skal bruge? Hvis I har børn, er der så skoletilbud, hvor I skal bo? Notér, hvad fordelene er ved at flytte.

En stor fordel kan være en privatøkonomi af den bedre slags. Lad os sige, at I sælger huset i hovedstadsområdet og får for eksempel halvanden million kroner i friværdi. Med de langt lavere boligpriser i vandkanten kan det måske sætte jer i stand til at købe nyt hus kontant! Husk samtidig, at jeres årlige ejendomsskatteudgifter falder drastisk. For eksempel betaler jeg personligt cirka 12.000 kroner helårlig, men så er det også i første række til Østersøen!

Bruger vi byens tilbud?

Indrømmet - selvom jeg bor skønt, er udvalget af smarte cafeer, økologiske dagligvarebutikker og hippe gå i byen-steder væsentlig mindre end i de store byer - i hvert fald udenfor sommersæsonen. Savner jeg det? Ikke for alvor.

Så inden man flytter, er det en god idé at se på, hvor meget man egentlig bruger alle de tilbud, der findes i storbyen? Når alt kommer til alt, går det meste vel op i arbejde, børn og familie, ikke? Selvom man flytter på landet, behøver alle tilbuddene ikke være langt væk. Danmark er et lille land, afstandene er små, og selv os, der bor på Bornholm, kan med fly stå på Kongens Nytorv en times tid, efter vi forlod hjemmet, uden det koster en herregård (sådan nogle findes for resten ikke på Bornholm).

Og nå ja: På Bornholm er ingen afstande længere end 30 minutter i bil, og køer er nogle, der står på marken.

Fem gode råd, når I er på vej:

- Ring og få en snak med skole og pladsansvarning. Hvor og hvornår er der plads?
- Sørg for, at dine børns skole ligger tæt på din egen bopæl. Ellers bor dine børns venner langt væk, og du skal køre meget.
- Bliv del af et netværk hurtigt. Træd ind i foreningslivet og få nye bekendte med det samme.
- Planlæg, hvad I gør, hvis din partner får et job hurtigere, end I troede. Måske må din partner starte job før dig.
- Hvis din partner skal gå hjemme en periode, tag da en snak om tidshorisonten. Selv det mindste, gnavende spørgsmål kan give uro hjemme ved spisebordet. Lav derfor en "flyttemåske" med alle de spørgsmål, I har, og tag dem med til tilflytterkonsulentten. Som regel kan jeg svare på det meste til en god samtale og herefter sende de nye tilflyttere hjem med god samvittighed, fordi de har fået sat en masse "krydder". Tryghed er den vigtigste faktor, hvis man skal få en god start.

Hvor skal vi bo?

Skal vi leje eller eje? Tit er det billigst at eje.

Hvis I køber, er det som regel nemmest at sælge igen en dag, hvis det ligger i en større by.

Har I tid til at passe en firlænget gård? Det er besnærende, men tager tid.

Der er ofte en grund til, at huse, der ser for billige ud til, at det kan være sandt, er så billige. I kan nemt få et chok over, hvad slutprisen er for at købe et håndværkertilbud.

I forlængelse af sidste punkt: Få altid en rådgiver med på sidelinjen og find ud af, hvad det koster at bygge om, inden I skriver under.

"Måske vil I kunne lide at træde ud af det

københavnske hamsterhjul, der bare kører hurtigere og

hurtigere, og kunne nyde, at

lønforhøjelserne ikke bare

forsvinder til husleje og

ejendomsskatter."

Økuller eller hjemlængsel

Det er vigtigt - at I bliver godt integreret i jeres nye samfund allesammen. Derfor er det vigtigt at finde job til partneren hurtigt, for det er måske meget hyggeligt at gå hjemme i starten, når nu man har ekstra penge i budgettet, men efter et stykke tid er duften af nybagte boller ikke nok og partneren begynder at kede sig. Så kom i gang med at se efter muligheder, allerede inden eller rimeligt hurtigt, efter at I er flyttet.

Tag også en snak med familie og venner om, hvordan I opretholder forbindelsen. Det er altså ikke umuligt. Igen - det tager ikke mange timer at rejse på tværs af Danmark. Udkantsdanmark er jo faktisk mange af de steder, hvor resten af landet tager på ferie. Faktisk er man sammen med venner og familie på en helt ny måde, når først de kommer på besøg. Normalt ser man lige hinanden til hurtig aftensmad et par timer og så hjem igen. I udkanten ses man to-tre dage i stræk. Måske ses man ikke så tit, men man kommer tættere på hinanden og får snakket om nogle helt andre ting, end hvad man ville have nået til en hurtig middag efter arbejde eller sport.

Som I nok kan læse, er jeg ret overbevist: Prøv udkanten og vandkanten af! Det behøver jo ikke være for resten af livet. Måske vil I kunne lide at træde ud af det københavnske hamsterhjul, der bare kører hurtigere og hurtigere, og kunne nyde, at lønforhøjelserne ikke bare forsvinder til husleje og ejendomsskatter.

Her i udkanten har vi både tid til at nyde den lækre natur og nok lidt flere penge til at rejse, i ny og næ også på en weekendtur til København for at samle nye indtryk.

Tag og prøv det af. Der er ikke mange, der ikke kan lide det. God tur til udkanten! ○

Af Rune Holm, tilflytterkonsulent, Business Center Bornholm

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.

debatognavne@kommunen.dk



“Alle vores IT-problemer skyldes KMD. Vi oplever dårlige leverancer, manglende efterlevelse af aftaler, uprofessionalisme og stærkt kritisable samarbejdsforhold.”

Peter Høgsted, koncernchef i Coop, til Finans.dk

Kommuner**VARDE****Ny socialdirektør fra Viborg**

Claus Fjeldgaard tiltræder per 1. april 2017 stillingen som ny direktør for Social og Sundhed i Varde Kommune. Han har været ansat som leder i Viborg Kommune siden 2007, de seneste tre år som chef for socialområdet, oplyser kommunen.

Som direktør for Social og Sundhed får Claus Fjeldgaard ansvaret for at løse en lang række opgaver på velfærdsområdet. Et særligt fokuspunkt i Varde er indsatsen mod demens. Tilbage i februar 2016 blev Varde Kommune udråbt som en af de første demensvenlige kommuner i landet.

- Det er et enigt ansættelsesudvalg, der har peget på Claus Fjeldgaard. Han har en stærk profil, og med sine 17 års ledelseserfaring kommer han med en masse viden på området. Derudover harmonerer hans ideer for fremtiden med de ønsker, som Varde Kommune har for social- og sundhedsområdet, siger kommunaldirektør Mogens Pedersen.

MARIAGERFJORD**Ny erhvervschef**

Det bliver Michael Christiansen, som i forvejen har et rigtig godt kendskab til det lokale erhvervsliv, der per 1. april overtager den ledige stilling som erhvervschef i Mariagerfjord Kommune. Han afløser Torben Ladefoged, der har fået job som direktør i kommunen. Det skriver Nordjyske.

Michael Christiansen har tidligere været ansat på University College Nordjylland, men kommer fra en stilling som chefkonsulent inden for erhvervsområdet ved Mariagerfjord Kommune, hvor han blandt andet har medvirket til den kommunale erhvervs politik og erhvervsrådets strategi.

Mariagerfjord Erhvervsråd har med næsten 500 medlemmer god tilslutning fra områdets virksomheder.

REBILD**Løsgænger går til Venstre**

Løsgænger i byrådet for Rebild Kommune Jeppe Ugilt Hansen har valgt at melde sig ind i Venstre og vil ved KV17 stille op på Venstres liste, skriver Nordjyske.

- Vi har oplevet, at vi har været meget enige om tingene. Samtidig har vi også oplevet, hvordan Jeppe har lagt mange kræfter i at være vel-



FOTO: BIRK TOR TRADS / POLFOTO

BORNHOLM**Peter Loft bliver ny kommunaldirektør på Bornholm**

Bornholms nye kommunaldirektør hedder Peter Loft og tiltræder stillingen den 13. marts 2017, oplyser kommunen. Han efterfølger Laila Kildesgaard, der i november tiltrådte som direktør i KL.

Peter Loft var gennem 19 år departementschef i Skatteministeriet, indtil han i 2012 blev hjemsendt af daværende skatteminister Thor Möger Pedersen (SF) i forlængelse af sagen om Helle Thorning-Schmidts og hendes ægtefælle Stephen Kinnocks skatteforhold. Han blev endeligt afskediget i 2016.

Peter Loft blev af Skattesagskommissionen kritiseret for ifølge 'en samlet vurdering at have involveret sig i Skat Københavns behandling af sagen på en måde, der strider mod kompetencereglen i skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1'.

Peter Loft er 59 år, uddannet cand.jur. fra Københavns Universitet og har sommerhus på Bornholm.

- Jeg er kommet på Bornholm i mange år og glæder mig meget til at tage fat på opgaverne med at fortsætte den positive udvikling på øen i samarbejde med både private og offentlige aktører. Jeg har fra mit hidtidige arbejde stor erfaring med en politisk ledet organisation, så den del af arbejdet falder mig meget naturligt, fortæller Peter Loft om sin nye stilling.

- Jeg er meget glad for, at vi får så erfaren en kapacitet som Peter Loft ind i vores organisation. Jeg er overbevist om, at Peter med sit store netværk blandt nationale aktører og erhvervslivet vil være en stor gevinst for Bornholm, og jeg ser frem til samarbejdet, siger borgmester Winni Grosbøll (S) i en kommentar.

forberedt og velovervejet til møderne, hvilket er en fornøjelse, udtaler Gert Fischer som gruppeformand for Venstres byrådsgruppe og spidskandidat til det forestående kommunalvalg.

Jeppe Ugilt Hansen blev ved KV13 valgt ind for Oplandslisten, som kom i byrådet med to mandater, men forlod listen kort efter. Fra den førstkommende uge vil han være en del af Venstres byrådsgruppe.

ESBJERG**Ansætter ny skolechef fra Herning**

Esbjerg Kommune har ansat ny skolechef. I et ansøgerfelt på 12 personer er valget faldet på 43-årige Bo Meldgaard, der tiltræder stillingen den 1. april, skriver Jyske Vestkysten.

Bo Meldgaard er uddannet

lærer i 2002 og har siden arbejdet med både undervisning og ledelse i folkeskolen. Senest kommer han fra en lederstilling i Herning Kommune, hvor han siden 2013 har været centerleder for Center for Børn og Læring.

I juni 2016 rykkede den tidligere skolechef i Esbjerg Kommune, Henrik Schou, til Tønder Kommune.

FAABORG-MIDTFYN**Ny koncernchef i Opvækst og Læring**

Michael Gravesen er ny koncernchef i Opvækst og Læring. Han kommer fra en stilling som skolechef i Holstebro Kommune, hvor han var ansvarlig for et skoleområde med mere end 1.000 medarbejdere.

Michael Gravesen har desuden ledelseserfaring som blandt andet sekretariatschef

i Vollsmose Sekretariatet og sekretariatsleder i Børn og Ungeforvaltningen i Odense Kommune. Han er 41 år og bor med sin hustru og tre drenge i Langeskov. Han er kandidat i politik og administration og har efterfølgende taget en masteruddannelse i ledelse ved Syddansk Universitet.

Michael Gravesen tiltræder sin nye stilling den 1. april 2017. Der var 22 ansøgere til stillingen.

NÆSTVED**Henter ny kommunaldirektør i Odsherred**

Næstved Kommune har fundet afløseren for kommunaldirektør Tomas Therkildsen, der tidligere på året meldte ud, at han har fået nyt job som administrerende direktør i Djøf.

1. april tiltræder 45-årige Rie

Perry, der er en kvinde med rig erfaring indenfor både ledelse og den kommunale verden. Hun er uddannet cand. jur. fra Københavns Universitet og blev i første omgang ansat som fuldmægtig i Told- og Skattestyrelsen, hvorefter hun skiftede til Forsvarsministeriet.

I 2001 blev hun ansat som chefkonsulent i Rønne Kommune, hvor hun var med til at forberede kommunesammenlægningen i 2003 og senere blev afdelingsleder, udviklingschef og økonomi- og udviklingsdirektør. I 2008 kom hun til Sjælland, først som udviklingsdirektør i Slagelse Kommune, og for fem år siden blev hun ansat som kommunaldirektør i Odsherred Kommune.

Nu gælder det altså Næstved. Rie Perry har første arbejdsdag i Næstved Kommune den 1. april. Hun bor i Sorø med sin mand og deres to børn.

KOLDING**Fastansætter konstitueret kommunaldirektør**

Thomas Boe er ansat som ny kommunaldirektør i Kolding Kommune med virkning fra 1. marts.

Han kommer fra en stilling som direktør for By og Udvikling i Kolding Kommune og har de seneste måneder været konstitueret kommunaldirektør. Byrådet besluttede mandag den 27. februar, at han ansættes som kommunaldirektør, oplyser kommunen.

Thomas Boe er uddannet skov- og landskabsingeniør og har efteruddannelser i HD i ledelse samt Senior Executives in State and Local Government fra Harvard University, Boston, USA.

Han kom til Kolding Kommune tilbage i 2012.

SØNDERBORG**Ny stilling som strategi- og udbudschef**

Sønderborg Kommune har ansat Søren Jensen som strategi- og udbudschef fra 1. april. Han kommer fra et job som udbudsleder i Aabenraa Kommune.

Der er tale om en nyoprettet stilling i forbindelse med, at økonomiområdet fik egen forvaltning i Sønderborg Kommune. Strategi- og udbudschefen får chefsansvar for blandt andet udbudsforretninger, kontraktoverholdelse, økonomiske analyser, intern revision, digitalisering, IT-sikkerhed og indsatser mod socialt bedrageri.

Søren Jensen er uddannet diplomingeniør fra Ingeniørhøjskolen i København i

2003, men har siden 2008 arbejdet som leder, først i Kolding Kommune og senest i Aabenraa Kommune. Han har desuden en projektlederuddannelse fra Syddansk Universitet.

Organisationer**LIBERAL ALLIANCE****Ungdomsorganisation ekskluderer formand**

Liberal Alliances ungdomsorganisation, LAU, har ekskluderet sin formand, Stefan Roy Frederiksen. Han blev tidligere i februar suspenderet efter 'mistanke om uretmæssig adgang til to medlemmers konti på sociale medier', og det er ved weekendens landsmøde blevet udmøntet i en eksklusion. Det oplyser LAU's nye formand, Søren Nielsen, til Ekstra Bladet.

Stefan Roy Frederiksen valgte forud for landsmødet at anke suspenderingen, da han ikke mente, at anklagerne havde noget på sig. Også et udvalgsmedlem blev suspenderet tidligere på måneden på grund af hackermistanken. Han valgte dog at acceptere beslutningen og forsøgte derfor ikke via en anke at få sin skæbne i organisationen ændret.

Regioner**AMAGER/HVIDOVRE HOSPITAL****Konstitueret hospitalsdirektør fastansættes**

Afløseren for Anders Agger som hospitalsdirektør på Amager og Hvidovre Hospital er fundet. Det bliver 55-årige Birgitte Rav Degenkov, som, siden Anders Agger forlod posten for at blive kommunaldirektør i Rødovre, har været konstitueret direktør på hospitalet. Det oplyser Region Hovedstaden.

Birgitte Rav Degenkov er uddannet sygeplejerske og har mere end 20 års erfaring med ledelse i sundhedsvæsenet. Hun har beklædt forskellige lederposter på Frederiksberg Hospital og på sygehuse i Helsingør og Hørsholm og desuden de sidste fem år været vicedirektør for henholdsvis Gentofte Hospital og Den Præhospitale Virksomhed.

Hun fremhæver selv arbejdet med implementeringen af Sundhedsplatformen og byggeriet af Nyt Hospital Hvidovre som to vigtige opgaver, hun ser frem til.

306.044

parkeringsafgifter udskrev P-vagterne i Københavns Kommune i 2016. Det gav mere end 156 millioner kroner i indtægt til Københavns Kommune, Staten og Politiet.

Kilde: Berlingske og Københavns Kommune

6. MARTS

KL Temadag om sundhedspolitikker

Temadagen sætter fokus på udvikling af sundhedspolitikker, hvad politikkerne indeholder, hvordan de udvikles og implementeres. Flere kommuner er i gang med at forberede en proces for en ny eller revideret tværgående sundhedspolitik. Nogle arbejder henimod en politik med målbare handleplaner, mens andre går efter en mere overordnet politik med få fælles pejlemærker. I forhold til processen kan det være udfordrende at nå en balance i forhold til ønsket om en bred inddragende proces samtidig med, at politik-processen ikke må fylde så meget, at der ikke er tid til de øvrige opgaver.

Formålet med temadagen er at dele viden og erfaringer om udvikling af sundhedspolitikker.

Odense

7. MARTS

Temadag i Kommunernes IT-arkitektturnetværk 2017

KL, KOMBIT og KIT@ udbyder Kommunernes IT-arkitektur-netværk, som er et forum for udveksling af viden og konkrete erfaringer med den fælleskommunale rammearkitektur.

I netværket vil man:

- Dele viden og erfaringer om arkitekturstyring
- Knytte KOMBIT, KL og kommunernes arkitekter tættere sammen med henblik på udveksling af råd og respons på kryds og tværs
- Forbedre deltagernes samlede evne som kommunesektor til at arbejde med og få gevinst af arkitekturstyring og den fælleskommunale rammearkitektur
- Understøtte koordinering af lokale og centrale initiativer.

Temadagen er det første af fire møder, der afholdes frem til november 2017

Hotel Bramslevgaard, Hobro

14. MARTS

Åbent samråd med undervisningsministeren om forældrebetalt digitalt udstyr i folkeskolen

Undervisningsudvalget har kaldt undervisningsminister Merete Riisager (LA) i samråd om, hvorvidt folkeskoleloven overholdes, når skoler opfordrer eleverne til selv at medbringe digitalt udstyr. Undervisningsudvalget har bedt undervisningsministeren redegøre for, hvordan regeringen vil sikre, at folkeskoleloven overholdes, når skoler opfordrer eleverne til selv at medbringe digitalt udstyr som computere og tablets. Denne opfordring kan af forældre og elever opfattes som en pligt nærmere end en frivillig mulighed, som det for eksempel fremgår af artiklen »Forældre i Odense: - Man leger med folkeskoleloven«, Fyens.dk, den 27. december 2016, og »Forældre om computer-opfordringer: Det er imod loven«, Fyens.dk, den 17. januar 2017.

Udvalget har også bedt ministeren redegøre for, om ministeren mener, at kommunerne og landets folkeskoler har de nødvendige økonomiske rammer til at sikre, at digitalt udstyr som computere og tablets bliver stillet til rådighed for eleverne, når den offentlige vækst ikke følger det demografiske træk, sådan som regeringen ønsker?

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Julie Skovsby (S). Lokale 2-080 på Christiansborg klokken 14.30

15. MARTS

Åbent samråd om arbejdsudbudsreformer

Folketingets Beskæftigelsesudvalg har kaldt beskæftigelsesminister Troels Lund Poulsen (V) i åbent samråd om arbejdsudbudsreformer.

Udvalget har bedt ministeren redegøre for:

- Om topøkonomerne Nina Smith, Peder J. Pedersen, Hans Jørgen Whitta-Jacobsen og Torben M. Andersens udmeldinger om, at arbejdsudbudsreformer generelt er ved at have udtømt deres potentiale, har ændret ved regeringens planer om at fortsætte med at sænke ydelserne og bruge pisk for at øge arbejdsuddet.
- Om regeringen er enig med topøkonomerne Nina Smith, Peder J. Pedersen, Hans Jørgen Whitta-Jacobsen og Torben M. Andersen i, at vi bør satse på forskning, opkvalificering og uddannelse som fremtidens vækstskaber i stedet for arbejdsudbudsreformer.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Leif Lahn Jensen (S).

Lokale 1-133 på Christiansborg klokken 11.30



24. APRIL

FOTO: LINDA JOHANSEN / POLFOTO

Borgerservice 2017

Borgerservice går mod nye tider. Sagsbehandlingssystemer effektiviseres og automatiseres. Nye fagsystemer står for døren. Hvem gør hvad hvornår? Er der fortsat behov for den personlige henvendelseskanal, og hvad er borgerservicemedarbejderens rolle i de kommende år? Er vi på vej mod større enheder, eller kan vi effektivisere indenfor de rammer, vi har? Hvem må vide hvad, og hvad betyder den nye dataforordning i praksis?

Disse og mange flere spørgsmål er oppe at vende på Borgerservice 2017, hvor vi igen i år sætter fokus på rammerne for udvikling af den kommunale borgerservice.

På konferencen kan du blandt andet høre fremtidsforsker Anne Skare fortælle om, hvordan digitaliseringen kan hjælpe os til at blive dygtigere og skabe mere værdi. Kombit og KL vil være med og sætte fokus på henholdsvis SAPA og Servicedesign.

Du kan også møde Nikolaj Vedsted, medforfatter til bogen 'New Public Leadership - fra strategi til effekt', der sætter fokus på behovet for en bedre styringskultur, samt Bjørn Borup fra Vallensbæk Kommune, der har en vision om at blive SmartCity med The Internet of Things som drivkraft.

Derudover kan du som altid deltage i en række temaforedrag, der omhandler nogle af de udfordringer, borgerservice oplever netop nu, ligesom du kan hilse på de engagerede udstillere.

Hotel Nyborg Strand

22. MARTS

Åbent samråd om kontanthjælpsmodtagere i løntilskud

Folketingets Beskæftigelsesudvalg har kaldt beskæftigelsesminister Troels Lund Poulsen (V) i åbent samråd om kontanthjælpsmodtagere i løntilskudsjob.

Udvalget har bedt ministeren besvare følgende spørgsmål:

Venstre siger, at 225-timers-reglen vil give de ledige et bedre incitament til at komme i arbejde. Hvordan hænger det sammen med, at kontanthjælpsmodtagere i løntilskudsjob mister deres arbejde, når kontanthjælpen ophører som følge af 225-timers-reglen jævnfør artikel på avisen.dk fra 7. december 2016: "Ramt af kontanthjælpsloftet og smidt ud af løntilskudsjob".

Hvordan vurderer ministeren det vil påvirke den lediges mulighed for at komme i ordinær beskæftigelse, når vedkommende mister sit løntilskudsjob, fordi kontanthjælpen ophører som følge af 225-timers-reglen?

Anerkender ministeren, at 225-timers-reglen har afdækket et generelt problem i beskæftigelsessystemet, når vi fratager ledige deres løntilskudsjob, fordi de mister retten til offentlig hjælp til forsørgelse?

Er ministeren af den opfattelse, at han er leder af et beskæftigelsessystem, der hjælper folk med at finde job, når 225 timers-reglen vil tvinge endnu flere ledige ud af deres løntilskudsarbejde?

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Karsten Hønge (SF).

Lokale 1-133 på Christiansborg klokken 11.30

27. OG 28. MARTS

Personalejuridisk konference 2017

KL og COK arrangerer sammen med advokatfirmaet Norrbom Vinding Personalejuridisk konference 2017.

Er du personalekonsulent, personale- eller forvaltningschef, og har du personalejura som et af dine arbejdsområder? Så er de årlige personalejuridiske konferencer stedet, hvor du bliver opdateret på den seneste udvikling indenfor kollektiv og individuel arbejdsret.

Konferencen sætter blandt andet fokus på:

- Seneste afgørelser fra Arbejdsretten, faglig voldgift og ordinære domstole med særligt fokus på kollektiv arbejdsret
- Tillidsrepræsentanter - mellem loyalitet og ledelsesret
- Arbejdstid - varsling om borttagning af fridage og ændret arbejdstid
- Når leverandøren ikke leverer - de personalejuridiske konsekvenser

Desuden sætter vi fokus på ligebehandlingslovens regler om fertilitetsbehandling og fædre med en gennemgang af de afgørelser, som er truffet de seneste år.

Hotel Comwell Køge Strand, Køge

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER

Skal vi mødes igen ...

Langt de fleste af vores kunder vender tilbage. Måske fordi vi har 36 møderum og auditorium til 200 personer. Oplev selv Nyborg Strand. Igen og igen!

Hele Danmarks mødested

Østerøvej 2 5800 Nyborg 65 31 31 31 nyborgstrand.dk

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen *i virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

www.lundgaard-konsulenterne.dk



Af Morten Uhrenholdt. Tanker fra hængekøjen

Mister Fawlty – et politisk forbillede

USA's særegne præsident, Donald Trump, er med stor driftssikkerhed ved at forvandle Det Hvide Hus til en amerikansk udgave af Fawlty Towers. Når Basil Fawlty har fremsat endnu en uoverlagt udtalelse og i resten af afsnittet i den klassiske, engelske comedyserie desperat og tiltagende pinligt kæmper for at undgå indrømmelser og med vanvittige forklaringer komme ud af situationen, alt imens resten af badehotellet ligger i kaos, hvad er det så, det minder om?

Præsidentens daglige barnagtigheder er både pinagtige og komiske, og ofte ved man ikke, om man skal grine eller græde. Imens udspejler han præsidentielle dekretter i et tempo og omfang som ingen tidligere amerikanske præsidenter for at virkeliggøre sine politiske febersyner. Og sådan bliver det nok ved, indtil det politiske system kommer ud af komaen og får lært den forfængelige mand, at det ikke er præsidenten alene, der bestemmer.

Det bliver nok ikke nogen nem pædagogisk øvelse, og imens må omverdenen holde vejret og håbe på, at han ikke for alvor får skabt katastrofer i de eksplosive problemfelter, han tumler rundt i. Hvem i hans omfattende stab og ministerhold han egentlig taler med og måske lytter til, aner vi ikke noget om.

Og selv siger han ikke meget andet end den sædvanlige bragesnak om den kritiske presse som 'folkets fjende' og sine egne enestående evner, der skal gøre USA til en storslået, stærk ø afskåret fra den omgivende verdens ondskab - fra islam til konkurrencebåren frihandel. Hvis det ikke var så foruroligende, ville det være ubetaleligt komisk.

I et læserbrev i en dansk avis så jeg en dansk Trump-tilbeder beskrive Trump som et 'forretningsmandfolk' og en handlekraftig præsident. En statsmand i svøb må man forstå.

Kaos uden komik

Hjemlig politik byder på masser af kaos og knap så megen komik. Men det kræver jævnt hen en robust humoristisk sans at bevidne. Vi er i den særegne situation, at vi nærmest er uden regering og har været det i månedsvis. Den erklærede ambitiøse liberale regering er ude af stand til at skabe et flertal for noget som helst af sin politik. Den sidder handlingslammet tilbage og ser betuttet på, at et af støttepartierne sammen med oppositionspartier laver forlig på forlig.

Den superliberale trafikminister for eksempel sidder forslået på sin vaklende taburet, mens den ene trafikpolitiske beslutning efter den anden - der mildest talt ikke er hentet i hans partis program - suser henover hans hoved. Det begynder at ligne en pinagtig politisk tragedie. Støttepartiet Dansk Folkeparti betegner ligefrem ministeren som ukvalificeret og uvidende og truer ham på jobbet.

Trods denne mærkelige politiske situation



John Cleese i rollen som Mister Fawlty er tilsyneladende et politisk forbillede både i amerikansk og dansk politik.

Foto: arkiv / Polfoto

så fortsætter meget, som om intet var hændt. Politikerne klamrer sig fortsat til de jubelliberale økonomiske dogmer. Skær ned på det offentlige med hårde besparelser, privatiser fællesskabets arvesølv - eller sælg det ligefrem - helst til underpris og til udenlandske skatteunddragere, viser erfaringerne. Og sænk så skatterne - helst de rigestes - så skal I bare se! Så kommer den så heftigt attråede vækst.

Flere og flere økonomer - heriblandt også Den Internationale Valutafonds forskningsenhed - er begyndt at betvivle dogmet. Ikke mindst fordi mange års politiske eksperimenter - helt tilbage til Ronald Reagan og Margaret Thatcher og nu senest EU's dogmatiske politik overfor sydeuropæiske landes økonomiske morads - grundigt har demonstreret, at det ikke virker - tværtimod. Der er tale om et liberal-økonomisk dogme uden substans eller bund i virkeligheden. Et rent postulat.

Liberalistisk hekseri

Men rundt om i kommuner, statsforvaltninger og ministerier holder embedsmænd stædigt fast i dogmet og det samme gør de fleste politikere. Ikke siden de gamle, grundigt skolede kommunister i DKP kan jeg mindes at have set et sådant ideologisk tunnelsyn. De er totalt blinde overfor den manglende effekt og de alvorlige bivirkninger ved dette liberalistiske hekseri. Fuldkommen som de gamle DKP'ere var komplet blinde overfor de kommunistiske diktators forbrudelser og klamrede sig til nogle simple dogmer.

Stort set alt, hvad politikerne kan få øje på af statslige virksomheder - vort fællesgods, grundlæggende elementer i landets infrastruktur - skal sættes til salg. Politikerne har satset massivt på verdens mest omfattende digitalisering, og nu har vort engang så stolte danske postvæsen - til politikernes store overraskelse - så mistet sit eksistensgrundlag og er på randen af fallit. Så der bliver nok ikke - undtagelsesvis - tale om salg. Men lysten er der sikkert. Ekstra Bladet har grundigt afsløret, hvordan staten under skandaløse omstændigheder har solgt noget så essentielt som statens vaccineproduktion - til en arabisk oliesheik. Detaljerne i sagen er hårresende.

Men dogmer lader sig ikke aflive af erfaringer. Summen af dårlige erfaringer er efterhånden overvældende, men blandt andre kommunerne fortsætter privatiseringsvanviddet.

En massiv fiasko

Selv pleje af og omsorg for vore skrøbelige ældre er gjort til en privat forretning. Og gang på gang går det galt. Senest har jeg hørt et eksempel fra Lolland. Et privat plejefirma overtog efter udbud plejen af 456 ældre. På otte måneder modtog kommunen 266 klager - mange af dem ganske alvorlige. For eksempel om en plejer, der udeblev fra de plejekrævende ældre en hel weekend. Eller hjælpeløse borgere, der blev glemt på toilettet.

Nu er plejefirmaet så gået fallit, og kommunen har under stor tumult og med ekstra udgifter måttet overtage opgaven. Det har dan-

"Hjemlig politik byder på masser af kaos og knap så megen komik. Men det kræver jævnt hen en robust humoristisk sans at bevidne."

ske kommuner oplevet 38 gange siden 2013! Firmaerne går ned efter at have vundet udlisningsrunder ved at bilde kommunerne ind, at de - som nu i det konkrete eksempel - kan løse opgaven fem millioner billigere end kommunen.

Samtidig med dette uansvarlige spil med de svageste borgere er der udbrudt en forventelig krig på 'plejemarkedet' - sikke et ord! Store firmaer underbyder systematisk de mindre for at få dem ned med nakken - og det ser jo ud til at lykkes fint. Når så få store plejefirmaer har kvalt konkurrenterne og overtaget markedet, så burde det ikke komme bag på nogen, at priserne begynder at stige betragteligt.

Den slags er forudsigeligt. Og burde være det for selv jubelliberalister. Endnu en erfaring med alle-liberalismens lyksaligheder.

Man skal nærmest være en Donald Trump for stædigt at hævde, at dette regnvejr er strålende solskin.

I næste nummer af Kommunen

Kommunen nr. 7 udkommer den 20. marts

Frastødt.

Nogle kommuner bløder borgere - andre tiltrækker dem. Vi går på opdagelse i statistikkerne og søger en forklaring hos de kommuner, der lader til at have knækket koden.